

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w mieście 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wądowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W mieście rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszą 75 ct., drugą 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorszowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 ct. od miesiąca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi w Paryżu wyłączenie szesnastka p. A d a m a. 4. Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Najjaśniejszy Pan powrócił 12 b. m. wieczorem z Berna do Schönbrunnu.

Jego Ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 25 kwietnia 1880 zezwolić najmiłościwiej na powiększenie etatu nauczycieli w gimnazyum św. Jacka w Krakowie i w gimnazyum II (niemieckiem) we Lwowie o dwie posady nauczycieli, począwszy od 1 stycznia 1881.

Wysokie c. k. ministerstwo handlu w porozumieniu z król. węg. ministerstwem dla rolnictwa, przemysłu i handlu udzieliło reskryptem z dnia 20 kwietnia 1880 l. 3219 Janowi Paliszko wi, kierownikowi przy warsztatach maszyn kolei Lwowsko-Czerniowieckiej w Stanisławowie, przywileju na prawny aparat do natłuszczenia stempli i zasuwek przy lokomotywach i maszynach parowych na przeciąg jednego roku. Opis przywileju, którego utrzymania w tajemnicy nie żądano, znajduje się w c. k. archiwum przywilejów w Wiedniu w przechowaniu a oglądanie takowego jest każdemu dozwolone.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 czerwca.

Za dwa tygodnie nadchodzić będą z Francyi ciekawe wiadomości. Będzie to bowiem pora ścisłego wykonania dekretów marcowych przeciw jezuitom i nieautoryzowanym kongregacyom, które, jak widać z dotychczasowego ich zachowywania się, nie myślały wcale o poddaniu się dekretom. Republika tak się zaangażowała, że

dziś nie może zbyć sprawy połowicznymi środkami, lecz musi wystąpić z bezwzględna energią. Gdyby chodziło tylko o samą powagę rządu wobec władzy duchownej, może dałby się znaleźć jakiś punkt wyjścia, może pobleżliwie dałoby się tak upozorować, żeby władza państwowa nie została skompromitowana mimo odwrotu. Ale tu nie chodzi o samą powagę wobec władzy duchownej, lecz zarazem o rzecz ważniejszą, bo o stronnictwo, które dziś rządzi pod firmą Gambetty i Freycineta. Radykałom nie wystarczyły dekrety już od pierwszej chwili, uważali je oni za *minimum* tego, co rząd republikański uczynić powinien. Jeżeliby i tu jeszcze miano uszczuplić zdobycz radykalizmu, Freycinet straciłby większość w parlamencie a i stanowisko Gambetty byłoby zachwiane. W głębi serca radykały może nawet życzą sobie tego, żeby rząd dzisiejszy okazał się za słabym do wykonania dekretów marcowych z całą bezwzględnością przeciw kongregacyom opór stawiającym. Byłaby to broń zabójcza dla oportunistów, byłby to nadzwyczaj silny środek agitacyjny w ręku radykałów. Stronnictwo, któremu już i Clemenceau wydaje się za bladym, nie dba o to, w jakiej sprawie skompromitują się oportuniści. Chodzi tylko o fakt skompromitowania się, o akt słabości, aby uderzyć można całą siłą na te resztki umiarkowanego systemu, jakie dziś jeszcze świecą do czasu w programie ministerjalnym.

* Będzie to w każdym razie fakt nadzwyczajnie ciekawy, że w chwili, kiedy największy z współczesnych mężów stanu w Europie, książę Bismarck, uznaje się za bezsilnym do pokonania Watykanu, i pierwszy podaje rękę do zgody a zamiast ustępstw otrzymuje stereotypową odpowiedź *non*

possumus, że powtarzamy w takiej chwili nie waha się rozpocząć walki z kościołem rząd, który w łonie swoim nie posiada ani jednej powagi górującej nad stronnictwami, który egzystencję swoją opiera tylko na ciągłych kompromisach z radykałami. Gorszy horoskop dla francuskiego *Kulturkampf* nie da się wystawić, a że niepokoi to już nawet inicjatorów dekretów marcowych, o tem świadczą głosy dzienników, inspirowanych przez Gambettę lub Freycineta. W głosach tych przebiega najpierw żal do księcia Bismarcka za to, że w tak niedogodną dla Francyi porę dał się wyprwadzić w pole i uznał się za bezsilnym wobec Watykanu. Republikanie snąc tak się już przyzwyczaili do protekcji ks. Bismarcka, że wymagają, ażeby nawet z klęskami swojemi stosował się do planów francuskiego gabinetu! Obok tego żalu inspirowane organa wyrażają przekonanie, że między *Kulturkampfem* pruskim a francuskim nie ma analogii, bo pierwszy polegał na mięszaniu się do wewnętrznych spraw kościoła za pomocą ustaw majowych, i opierał rachuby swoje na powstaniu nowej sekty, starokatolicyzmu, gdy tymczasem Francya nie myśli naśladować tak niefortunnej próby, lecz mając już w konkordacie dostatecznie zawarowaną powagę władzy państwowej, chce tylko zapobiedz arogancji władzy duchownej. Jest w tem niezawodnie trochę prawdy, ale ma to znaczenie chyba dla historyka, który zechce kiedyś przedstawić współczesną walkę kościoła z państwem. W praktyce różnica ta nie ma znaczenia, bo w Prusiech i we Francyi kościół jednakową podnosi skargę, jednakowo zarzuca państwu, że przekracza swoje granice i targa się na nietykalne prawa kościoła.

Zaraz po uprzątnięciu kongregacyi przygotowuje rząd ludowi republikańskiemu *circenses* innego rodzaju. Dnia 14 lipca z wielką pompą wydane będą wojsku nowe sztandary i zapewne nastąpi ogłoszenie zupełnej amnestyi. Ludność obchodząc będzie ten dzień uroczysty z niejednakowem uczuciem. Jednym w mniści stać będzie tylko fakt zdobycia Bastylli, dokonany 14 lipca, innym zaś niepodobna będzie oprzeć się bolesnej refleksyi, że wydanie nowych sztandarów jest tylko koniecznym następstwem faktu, iż stare sztandary okryte sławą w Krymie i Włoszech, powiewają dziś w Berlinie jako trofea! Takich smutnych konsekwencyj, klęsk i upokorzeń nawet na rachunek cesarstwa idących nie powinno się obchodzić z pompą, a jeżeli już chciano uraczyć armię, to trzeba było wybrać dzień inny a nie ten, który przypomina inteligentnym żołnierzom, że przed laty w dniu tym garstka stanowiąca załogę Bastylli, po bohaterku spełniła swój obowiązek wobec rozhukanych mas i ich tryumf życiem swoim przypłaciła!

KORESPONDENCYE

New-York, 27 maja.

(S. W.) Nim ten list pół świata opływie, doniesie wam już zapewne lotniejszy telegraf o rezultacie konwentu w Chicago, czyli walnego wiecu delegatów panującego w Stanach Zjednoczonych stronnictwa, celem mianowania kandydata, który w listopadzie będzie się ubiegał o naczelną władzę nad rzecząpospolitą. Według teraźniejszego obliczenia będzie tym kandydatem Grant, wbrew tradycyjnym zwyczajom od czasu Washingtona nświęconym, wbrew życzeniu całego stronnictwa demokratycznego i lepszej części republikanów. Czy taki człowiek może być wybranym? Czy Amerykanie stracili już ostatnią kroplę odwagi, miłości swych praw

SIELANKI SZLACHECKIE

Przez

AUTORA „KŁOPOTÓW STAREGO KOMENDANTA“

III.

(Ciąg dalszy.)

Późnym już wieczorem przyjechał pan Kalasanty, z drugiej strony mój najbliższy sąsiad, szlachcic krzykała okrutny, zawołany myśliwy, zawołany gospodarz i jeszcze bardziej zawołany łazarz i chwalebny na całą okolicę.

Pan Kalasanty może mieć lat czterdzieści pięć, już trochę siwieje, jest dobrej tuszy, średniego wzrostu, barczysty i nadzwyczaj ruchliwy. Na cienkiej, krótkiej szyjce siedzi ogromna, zawsze rozeczochrana głowa z twarzą przepaloną od słońca jak u mulata i z wąsami najeżonemi jak u suma, które nieustannie całą dłoń do góry podnosi. Ubiór jego zawsze zaniedbany, broda rzadko kiedy ogolona, szarawarki waziatki u dołu i krótkie, a stopa dalibóg więcej długa niż na pół łokcia, i to jeszcze tak się rozchodzi w szerz w różne załamy, że jako osobliwość możnaby ją za biletemi pokazywać.

Pani Adolfowa, osobka wychowana w salonach z poczuciem wyższego estetycznego smaku, nie lubi szlachcica rubachy i często mu delikatnie docina. Ale szlachcic za to słuch przed nią na paluszkach i tak mu się oczy śmieją, kiedy jej prawi komplementa, tak mu się wąsy ruszają i cała fizjonomia ożywia, że zdaje mi się widzieć kota, który ma

przed sobą myszkę zasadzoną w odrutowanej łapce — do której dostać się w żaden sposób nie może...

— Ot to ładnie, proszę pani dobrodziejki! — zawoła, musnąwszy ją w rączkę — siedzi pani jak zakonnica przy łóżku chorego... Szezęśliwy człowiek; gdybym ja tak zachorował, pewnieby mnie pani nie pilnowała... No jakże się masz sąsiedzie, słyssałem, wybierasz się *ad patres*... Mówię ci, nie daj się i rób tak jak ja, wstań!

— Ba, żebym mógł!

— Przymuś się... Boli a ty nie pytaj, tylko chodź... Wszystko jest głupstwo na świecie... Silna wola i nie więcej... Pamiętaj, przeszłego roku, jak mię ta ręka bolała. Zna powiada leż, doktor powiada leż, a ja mości dobrodzieju wstaję i chodzę...

— Zapewne — wtrąca pani Leonia — nie trudno chodzić, kiedy tylko ręka boli...

— Pani dobrodziejko łaskawa, jabym chodził także, choćbym nóg nie miał. U mnie silna wola przedewszystkiem, to jest najgłośniejszy przymiot mężczyzny!

— Pan tak jak ten artysta, któremu już ostatnia struna zerwała się na skrzypcach, a on jeszcze gra!

— Tak, tak, pani dobrodziejko. Dlatego mówię ci sąsiedzie, weź i wstań, tylko ostro, chorobie się nie dać — to cały sekret zdrowia!

W dalszej gawędce o różnych rzeczach wspomniałem o podatkach i zagrożonej egzekucyi.

— Dostałem i ja ten pasztet — odzywa się jakby od niechcenia pan Adolf. — Przyjadą — to zapłacę. To moja zasada, trzymać się zawsze biernie... Niech wiedzą, że dobrowolnie nic nie płacę, ale ulegam przemocy...

Widziałem, że pan Kalasanty bardzo był niezadowolony z podobnego konceptu — on też samo miał powiezieć — a tu go uprzedzono, więc się odzywa z innej beczki.

— Ha, panie łaskawy, trudno!.. Muszę ostatnie sto par sprzedać...

— To sąsiad ma jeszcze zboże?..

— No, znalazłoby się może i więcej... ale ja jestem ostrożny mości dobrodzieju i trzymam do nowego... Teraz przycisnęli, trzeba sprzedać, choć Goldfinger lotr *in summo gradu*...

— I owies sąsiad ma? — pytam pana Kalasantego. — Ja wczoraj mój przemierzylem i do siewu nie wystarczy...

— Ho, ho, od świętej pamięci już zasiałem. U mnie panie idzie siew energicznie... Dziesięć pługów na raz, dziesięć ekstypatorów panie, i w tydzień konie... Konie dobrze karmię... trzy garnce dla konia dać to dać, aby jazda... Do nowego spiewajaco wystarczy mi na obroki.

— A skoro tak, to możeby mi sąsiad dobrodzieju pożyczyl ze dwadzieścia korey do siewu. Ja zapłacę, albo z nowego oddam z dopłatą, jakby cena była niższa, bo doprawdy ciężko mi teraz szukać...

— Z miłą chęcią, sąsiedzie dobrodzieju, zrobiłbym to dla ciebie, bo u mnie serce panie dla sąsiadów jest jak na dłoni... kosztuję zdejmę a dam... Ale nie chcę ci robić zawodu, mój owies pomieszany rychlik z marczakiem...

— A może ty Adolfie miałbyś — odzywa się nieśmiało pani, u której, nie wiem doprawdy, za co miałem szczególniejszą łaskę.

— Nie wiem, moje życie. Parę dni już nie czytałem raportów rządcy, choć bardzo wątpię, czy będzie zdany do siewu... Wiem że jest owies dla koni, ale prążony.

— Cóż to znowu za moda? — wtrąca pan Kalasanty. — Czy go się miele na kawę?

— To dla wyścigowych koni. Mam jedną klaczkę, zdaje się, że będzie zdana do wyścigów, więc karmię ją podług przepisu...

— Czy to Adolku ta chuda, kasztanowata, co chodzi po trawniku za oborami?

— Tak sama.

— Ależ ona ledwo nogami włoczy...

— Hm, tak ci się zdaje, moja duszko — odpowiada mąż z uśmiechem. — Umyślnie tak ją się chowa do wyścigów, i zobaczysz, niech tylko ujrzy arenę... W hodowli tego rodzaju koni idzie o lekkość...

— A więc nie pożyczysz owsa panu sąsiadowi?

— Jeżeli chce prążonego... to i owsem...

— Niech pan sieje prążonym...

— Dziecko jesteś moja Leonio, gdzież prążony owies na suszarni może zachować się kiełkowania?

— A ja rozumiałam, że to jego nazwisko: prążony, jak Hopeton, Kozak, Węgierski...

Z rozmowy o mojej biedzie przyszło do ogólnej biedy obywatelskiej.

— No, wiecie panowie — rzecze z werwą pan Kalasanty — kiedy ja mości dobrodzieju, co to przecie nieżle stoję, i zawsze mam jakiś zapasik, powiadam, że krótko ze szlachtą, to musi być krótko! Ratuję się mości dobrodzieju, walcę jak lew, a nie nie pomaga. Jeden liś ik zastawny idzie za drugim... trzeba zmieniać...

Czynię tu uwagę, że pan Kalasanty zawsze nosił z sobą list zastawny na tysiąc złotych polskich, jak mi mówili własność mamki, która mu go dała do przechowania

i swobod? Zdaje się, że nie. Jeżeli Grant otrzyma nominację intrygami i sztuczkami, które dotąd nawet w Stanach Zjednoczonych nie były praktykowane, to niezachytny tryumf jego wywoła właśnie oburzenie bez granic, które nie tylko samego Granta zabije politycznie, ale całemu stronnictwu republikańskiemu zada cios fatalny, bo rzuci nań podejrzenie, iż próbowało zmienić ustrój społeczny kraju na korzyść nowego Katyliny. W podobny sposób skończyły dawne partie federalistów i wigów swój byt zkadynad użyteczny, lecz w tem jednym szkodliwy, że dążyły do obalenia instytucji istniejących na korzyść władzy centralnej. Prowadząc swoje zastępy do trzeciego ataku na Biały Dom, Grant kroczy podobno do swego Waterloo. Słowa te pisze ze smutkiem sprawozdawca, który był zawsze stałym stronnikiem obozu republikańskiego, zawierającego w sobie całą prawie inteligencję krajową, która teraz z goryczą od tego obozu się usuwa. Wszyscy naturalizowani obywatele Stanów Zjednoczonych opuszczają ten oboz, a liczba ich wystarczy do zgotowania w połączeniu z demokratami takiej klęski Grantystom, jakiej Beaconsfield doznał w Anglii. Jesliby jednak stało się nie tak, jak przewidują i telegraf wam doniósł, że Grant nominacji w Chicago nie otrzymał, (istotnie nie otrzymał; wybrany został jak wiadomo Garfield. — Red.) w takim razie zwycięstwo republikańców w listopadowych wyborach jest równie pewne, jak dwa a dwa są cztery.

Pióro moje nie zdołałoby opisać namiętnej zaciełkości, z jaką się prowadzi teraz walka w łonie republikańców między t. z. imperyalistami a przeciwnikami Granta. Po konwencji w Chicago i podobnym zebraniu demokratów w Cincinnati, gdy już każda partya będzie miała kandydata i hasło, bój ten na cały kraj i na cały naród się rozszerzy i przez pięć miesięcy egipskiego lata zwiększać będzie nasze męczarnie fizyczne moralnem rozdrażnieniem. Wolnoby rzec, iż samo niebo chce nas w tym roku doświadczyć wszelkimi plagami, bo stosunki klimatyczne są niezdolne nawet dla zahartowanych w wszelkie ostateczności ludzi. I tak do połowy maja trzeba było palić na kominkach i chodzić w futrach. Atlantyk był pełen olbrzymich gór lodowych, płynących powoli z prądem od bieguna, tamujących żeglugę i oziębiających klimat kontynentu. Na morzu wydarzyło się wiele nieszczęść skutkiem kolizji z temi lodami, a na lądzie panowała zimna posucha, połączona z strasznymi huraganami. Plony uciierpiały i można już teraz powiedzieć, że urodzaje będą tylko mierne i że ceny zboża w Europie będą korzystne dla naszych rolników, których nie spotyka ze strony Amerykan tak niebezpieczna zazwyczaj konkurencya. Po tej zimnej części maja nastąpiły nagłe upały, w Polsce nawet podczas kanikuły rzadko widywane. Przedwczoraj popołudniu padali ludzie i konie na bruku Manhattanu od insolacji, wczoraj doszedł termometr w cieniu do 30° Reaumura, a dziś niemięniejszy skwar panuje. Zład też wszystkie promy i parowce, co łączą tę wyspę ze stałym lądem, przepelnione są ludnością, wcześniej niż zwykle uciekającą w góry i nad morze. Moglibyście tu oglądać sceny, o których nasi domatrowie pojęcia nie mają.

Rumiane, spiekotą brzemienne słońce dzisiejszego poranka spoglądało swem rozżarzonem okiem na olbrzymi parowiec *Wielka Republika* zwany, który co dnia rano niutko 3.000 osób uwozi w niebotyczne góry po za West Point, o 120 kilometrów od miasta, i w nocy z nimi powraca. Niebawem kilka podobnych okrętów nieznanego wam kształtu i wielkości uwozić będzie tym samym Renem amerykańskim, Hudsonem, trzykroć liczniejsze łamy do gór cienistych, a daleko liczniejsza flota pocznie odstawić co dnia znaczną część ludności miejskiej do wyspki *Cooney Island* — wydmy piaszczystej, położonej o godzinę żeglugi od New-Yorku. Nad tą wydumą huczy wieczna burza, jej powietrze jest zawsze pełno ozonu. Na jej płaszczynie stoi sobie miasto, podobne kształtem do wystawy powszechnej wiedeńskiej — gród szaletów, kiosków i hotelów obliczonych na tysiące gości. Tam zawsze chłodno, wesoło, swawolnie i pełno, 100.000 mieszczan zwykło się tam zgromadzać codziennie. Żadnej wystawy urządzenie nie kosztowało tyle milionów, ile pochłonięto zbudowanie tego miasta kąpielowego. Wyrosło z ziemi w dwóch latach. Pięć linii kolei żelaznych prowadzi doń ze stolicy, prócz całej floty parowców. Będzie ono medne parę lat, a potem straci swą wziętość i zostanie głucho i opuszczone, na kształt Palmiry na pustyni. Dlatego też wszystkie miejsca tego rodzaju bardzo są drogie w Ameryce, bo przedsiębiorcy muszą w krótkim czasie odzyskać cały włożony kapitał.

Jeszcze i to dodam o tegorocznym klimacie, iż wróży on powodzenie wyprawie podbiegunowej, wysłanej przez *Heralda*. Obfitość gór lodowych na oceanie atlantyckim w tej wczesnej porze roku jest nieomylnym znakiem rychłej wiosny na oceanie Lodowatym, a jeśli się tyle lodu na południe posunęło, to mniej go zostało na północy. Wszystkie wiadomości w tem się też zgadzają, że rok bieżący będzie najprzychylniejszym dla wyprawy do bieguna, podjętej przez parowiec *Jeannette*. Rząd tutejszy zrozumiawszy swój obowiązek, wysłał za nim w tych dniach z San Francisco parowiec narodowy, zwany *Corvin*, celem dostarczenia załozce *Jeannette'y* świeżych wiktuałów i węgla, a co ważniejsza, dla dodania jej otuchy do żeglugi po nieznanych morzach. Powracający *Corvin* doniesie nam, czy lato tegoroczne i wybór drogi od cieśniny Berin ga do bieguna nie złoży się na rozwiązanie kwestyi, zajmujących ludzkość od dwóch wieków, a badanych tak mężnie, choć z niezupełnem powodzeniem przez ostatnie wyprawy austriackie i angielskie.

Powrót *Corvina* sprawi niezawodną sensacyę. Tymczasem mamy inną — Ameryka zawsze coś podobnego miewa. Tym razem wywołał sensacyę wypadek natury ekonomicznej — bankructwo pensylwanickiego towarzystwa kolei żelaznej, zwanego *Pennsylvania-Reading*. Byłaby to rzecz codzienne i wzmianki niegodna, gdyby nie była wywołała popłochu na tutejszej i londyńskiej giełdzie, co podkopuje zaufanie do wszystkich kolei w Stanach Zjednoczonych, których długość wynosi teraz około 17.000 mil geograf. (79.000 ang. mil). Bankructwo to przedstawia cyfry bezprzykładne w historii finansowej. Długi kompanii upadłej wynoszą

120 milionów dolarów, t. j. około 300 milionów zł. w. a. — nieźle, nawet jak na Amerykę! Prawda też, że jak świat światem, nie było na nim tak olbrzymiej kompanii spekulantów. Rada zawiadowcza tej drogi, niezadowolona posiadaniem 200 mil geogr. linii kolejowej, wykupiła za pożyczone pieniądze oczywiście, wszystkie prawie kopalnie antracytowego węgla w wschodniej Pensylwanii, tym spichrzu węgla kamiennych dla zachodniej półkuli. Grunta całych powiatów do niej należały. Dla rozwożenia swego węgla po świecie zbudowała sobie wielką flotę okrętów, a dla jego konsumpcyi stworzyła mnóstwo przeróżnych fabryk, wyrabiających wszystko to, co się z kruszców robić daje, od szpilek do parowców. Była to wszechstronność bez przykładu. Jeden człowiek, niejaki Gowen, był nieograniczonym panem losów towarzystwa. Według jego skinienia drożały i taniały węgle w całym kraju, a lud roboczy drżał od chłodu, albo grzał się przy ciepłym kominku. Chleb powszedni, szczęście i przekonania polityczne dziesiątek tysięcy urzędników, górników i wyrobników zależało od kaprysu tego tyra- na, nadużywającego okrutnie swej władzy, dorobkiewicza, co z parobka urósł na wszechmocnego dyrektora olbrzymiej kompanii. Był potężniejszym od prezydenta Stanów Zjednoczonych — ale na szczęście dla społeczeństwa Gowen w zarozumieniu swem i nieskończony pysze stracił rozsądek, począł spekulować po szalonymu i sam zrujnował swój straszny monopol.

Sejm krajowy.

(III. posiedzenie dnia 12 czerwca 1880 r.)

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 11 min. 15 przed południem pod przewodnictwem marszałka hr. Ludwika Wodzickiego. Posłów obecnych 107.

Ks. biskup Pukalski usprawiedliwił nieobecność stanem zdrowia.

Urlopy otrzymali: pp. ks. Sanguszko na dni 4, JE. minister Ziemiałkowski do 20 km., Haller na dni 15, Rydzowski na trzy tygodnie.

Wniosek p. Rappaporta w sprawie wychodźstwa ludu brzmi jak następuje:

„1. Sejm królestwa Galicyi i Lodomerji wzywa rząd, aby ile możności położył tamę wzmagającemu się coraz bardziej wychodźstwu ludności wiejskiej z naszego kraju, a w szczególności, aby śledził agentów obcych, namawiających ludność do wydalania się do Ameryki, i powstrzymał ich bałamucące lud działanie.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby zbadał przyczyny tego smutnego zjawiska i przedstawił Sejmowi środki co do zaradzenia takowemu.

Oprócz komisji, o których ukonstytuowaniu już w numerze sobotnim w ostatnich wiadomościach donieśliśmy, ukonstytuowała się także komisya prawnicza. Przewodniczy w niej p. Kowalski, zastępcą jest p. Weigart a sekretarzem p. Zatorski.

Petycyj w dalszym ciągu wniesiono 47. Z tych 11 przekazano komisji budżetowej,

a mianowicie petycyje o subwencye dla szkół przemysłowej w Przemyślu, dla szkół w Chrzanowie, w gm. Jasiń, w Zakliczynie i dla zakładu wychowawczego ubogich dziewcząt w Stanisławowie, petycyę o zasiłek na restauracyę kościoła parafialnego w Starem Mieście, o subwencyę dla siostr miłosierdzia w Bursztynie i u św. Wincentego we Lwowie, o pożyczkę i zapomogę dla pogorzalców w Siemiakowie, o stypendyum jednoroczne dla słuchacza akademii górniczej w Leoben i o datek z łaski dla droźnika dróg krajowych.

Komisji administracyjnej przekazano 10 petycyj, z których sześć od zwierzchności gminnych Bursztyna, Bukaczowiec, Strzelisk, Bulszowiec, Rohatyna i Stratyń, żąda zaprowadzenia języka polskiego jako urzędowego w Izbie handlowo-przemysłowej w Brodach; mniejsi właściciele z Rudek petycyonują w sprawie sporządzenia arkuszy indywidualnych, zarząd zdrojowy w Krynicy o utworzenie z zakładu kąpielowego osobnej gminy miejskiej, c. k. dyrekcya lasów i domen w Bolechowiu o zamieszczenie w statucie tegoż zakładu zdrojowego sprawy jednania stron w sporze będących, a gmina Mielec o zezwolenie na pobór opłat od napojów spirytusowych.

Komisji petycyjnej przekazano 7 petycyj o pensye, datki jednorazowe, zapomogi, oraz petycyę o zasiłek na budowę zakładu gimnastycznego towarzystwa „Sokół“ we Lwowie, i o stałą subwencyę dla bursy św. Kazimierza w Tarnowie.

Uchwalono wybrać komisję gminną z 12 członków złożoną i przekazano jej petycyę mieszkańców Łęgu o odłączenie od gminy Czyżyny, osady Jurydyki obok Brodów o odłączenie od Brodów i proboszcza obrz. łąc. w Brodach o niezezwolenie na odłączenie tejże Jurydyki od Brodów.

Uchwalono również wybrać komisję edukacyjną z 9ciu członków i przekazano jej petycyę: wydz. pow. chrzanowskiego o uwelę do ustawy szkolnej znosząca karę aresztu za nieposyłanie dzieci do szkoły, Tow. pedagog. we Lwowie o wyznaczenie z funduszu krajowego kwoty na bezprocentowe zwrotne zaliczki dla nauczycieli, nauczycieli z okręgu szkolnego mieleckiego o dodatek drożyzniany, nauczycieli z Tarnowa o zaliczenie pod względem plac do klasy I, gminy Uhorniki o subwencyę na budowę szkoły, gminy Mieleca o przyjęcie czteroklasowej szkoły mieleckiej na etat krajowy.

Do komisji prawniczej odesłano trzy petycyje w przedmiocie zmian w rozgraniczeniu okręgów sądowych i petycyę gm. Borysławia o kreowanie tamże sądu powiatowego.

Petycyę zarządu tow. rybackiego w Jarosławiu o wydanie ustawy rybackiej, i wydz. pow. w Chrzanowie o wydanie ustawy agraryjnej celem wyniszczenia rośliny kanianką zwanej odesłano do komisji kultury krajowej.

Wreszcie komisji drogowej przekazano petycyę o dokończenie budowy drogi z Krystynopola do Sokala i petycyę rady powiatowej w Horodence o modyfikacyę ustawy drogowej.

Wspominaliśmy już również o nieuwzględnionem przez Izbę życzeniu p. Erazma Wolańskiego, ażeby go uwolniono z komisji lustracyjnej. Sprzeciwił się temu

i tym listem wojował niby Goliat mieczem z Filistynami. Graliśmy w preferansa, należało się od niego dwa złote — on zawsze z tryumfem rzucał go na stół i prosił o resztę. Naturalnie, że nikt nie miał ani chęci, ani tyle z sobą pieniędzy, żeby mu list zmieniać — on go chował napowrót, a dług się zapisywał...

— Nam panowie, w obecnych stosunkach, trzeba kompletnie zmienić system gospodarowania — odzywa się pan Adolf — inaczey kraj dojdzie do ruiny... Coś trzeba przedsięwziąć i pomyśleć — jakiś kredyt uzyskać albo się stowarzyszyć, coś takiego zrobić, czego jaśniej panom w tej chwili określić nie potrafię... Jednak sami przyznacie, że coś trzeba...

— Możebys Adolfsku przeczytał panom o tych wydmach piaszczystych, co to piszesz dla Gazety...

— Dajże pokój moje życie... to sobie tak, zabawka...

— No, no, co to o wydmach? — zapytuje zaciekawiony pan Kalasanty. — Mam ja tego ze sto morgów u siebie...

— Mój mąż bardzo korzystny znalazł sposób użytkowania piasków...

Lecz ten mąż wesoło zastąpił buzię ręką pięknej pani, i nie dał jej więcej mówić.

— Przyjdzie czas na to, że panowie się dowiedzie... jeszcze nie zrobiłem obliczeń, zatem nie ma potrzeby o tem mówić. Tymczasem panowie, ja jestem zdania, żebyśmy sobie zrobili gdzieś małą sesyjke obywatelską i wspólnie się naradzili.

— Zgoda na sesyjke! — mówi pan Kalasanty. — To gruba sprawa, chodzi o przyszłość kraju i rolnictwa... Ot, wicie panowie, jadę jutro do miasta na jarmark, tam

nie będzie kilku naszych, więc pogadamy, gdzie, co, i jak się zebrać.

— Kładę tylko warunek, że wezmę udział, jeżeli będę mógł, i jeżeli żadnego nie będzie przyjęcia...

— No, tak znowu żadnego... niepodobna — odzywa się Kalasanty — ale skromne panie dobrodzieju. Żadnego wina, kieliszek wódki, kawałek chleba i tam coś przetrząść... nie więcej... Ciężkie teraz czasy, mości dobrodzieju, trzeba się wziąć w kupę. Skoro ja powiadam że trzeba, to trzeba...

Pani Adolfowa najzupełniej podzieliła moje zdanie co do skromnego przyjęcia.

— Komu to mówić, komu — przerywa pan Kalasanty — u państwa zawsze przyjęcie książęce...

— Prawda, że ja lubię skromnie, ale z pewnym komfortem — dodaje pan Adolf — wolę nie nie jeść, niż źle podane.

— Niesłusznie pan nas obwiniasz — rzecze na to pani Leonia. — Jak mamę kocham, ja u nas nie widzę żadnego i w niczem zbytku, o którym pan Kalasanty mówi... Daję panu słowo, sama prowadzę rachunki domu i wiem, że bardzo mało wydajemy. Naprzykład wszystkie tu panie mają mię za strojnisię, a ja słowo panom daję, mogę i dwa miesiące ełodzić w jednej sukni, a nawet dłużej, gdyby mi Adolfsku koniecznie nie zmusił do sprawienia sobie innej. Boże kochany, jak byłam u rodziców, to czasem dwie na miesiąc mama kupowała, ale skoro ciężkie czasy, to trzeba się ograniczyć. Jedną rzecz, którą lubię, i bez której się obejść nie mogę, to są cukierki, i te zawsze mieć muszę od Lursa z Warszawy... Oto cały mój grzech zbytkowy...

Pan Adolf uroczyście potwierdził tę skromność żony w potrzebach, a że była już

noc późna i pan Kalasanty z bolem serca zdecydował się pojechać do domu, więc też i państwo Amorkowscy wynieśli się, zostawivszy mię pod opieką służącego.

IV.

Radzę ci młody czytelniku, który masz jeszcze serce wolne do najęcia, abyś zechciał mnie w tej chorobie złuzować, mając nad sobą tak czułą — zarazem tak piękną opiekunkę. Daję ci słowo autorskie, że choćbyś naprawdę śmiertelnie był chory, to słodcy lejający się na ciebie z tak powolczysto-przenikających spojrzeń, jakimi pani Leonia umie szafować, kazałaby ci o wszystkim zapomnieć, a tylko prosić pana Boga, żebyś ani umarł... ani wyzdrowiał... Niestety, ja podówczas nie byłem w stanie korzystania z tej pani czytającej mi *Valvedre*. Ten Berek nieznośny, który nie wracał, ten łotr Goldfinger czatujący na moją pszenicę na pniu, wreszcie szeregi egzekwentów z brzęczącymi pałaszami jadący tutaj truli mi całą roskosz miłych pogawędek pani Valvedrowej z Franciszkiem, którego nazwiska już dziś nie pamiętam.

Nareszcie dają mi znać, że arendarz jest — każe go wprowadzić.

— No i co? — pytam Berka.

— Dziękować Bogu wszystko dobrze, a jaśnie pan jak się czuje?

— Boli jak bolało, ale mniejsza o to, pieniądze będą?

— Dlaczego nie mają być. Jak Berek gdzie pojedzie, to pieniądze nie zabraknie, ile jaśnie pan chce: dwa tysiące, trzy tysiące... Goldfinger przyjedzie tu we czwartek po południu.

— Mówiłem ci, że nie chcę Goldfingera.

— No, jemu nikt nie chciał iść w drogę, to u nas tak jest... A żeby jaśnie pan widział, jaki tam jest gwałt w mieście, to strach. Wszyscy panowie z okoliczności latają za pieniędzmi, co niech Bóg broni. Ten Kalasanty, chciał sprzedawać wełnę na drugi rok.

— Et pleciesz... on jeszcze ma stare zboże do sprzedania. Mój Berku, ty zawsze zbierasz zład tylko fałszywe wiadomości.

— Żebym ja tak zdrow był, jeżeli to nie jest prawda! I ten pan Amorkiewicz z Głęboki Dół — mówi ciszej, nachylając się nademną, zrobił geszeft z Tanenbaumem na trzysta par z nowego, po pół rubla od korea, a ja widzi jaśnie pan wytargowałem od Goldfingera, tylko po dwa złote...

— Co? — krzyknę, ja mam zboże na pniu sprzedawać? A czy ja ci nie mówiłem, że chcę pożyczki?

Żyd się trochę przeląkł, zobaczywszy moje rozdrażnienie, i zaczyna się tłumaczyć, że był u Barucha, że był u Fajbusiowej, u starego Jankla.

— A żebyś ty z piekła nie wyrwał z swojemi staraniami!... Widząc, że jestem chory i ruszyć się do domu nie mogę, ty Judaszu, poganie, morderco, sprzedałeś moją krew i duszę temu Goldfingerowi... Poszedł precz! Ja twojej łaski nie potrzebuję!

Żyd zgłupiał na takie *dictum*. Jemu się zdawało, że on zrobił, co może być najlepszego, a tu słyszy wymyślania na seryo.

— No, czego jasny pan ma się gniewać — mówi jakając się i rejerując ku drzwiom — Na moją uciążliwość bardzo ciężko jest o pieniądze. Ale ja był i u Erlicha o te sążnie; jak jaśnie pan chce, on kupi trzysta i zapłaci gotówką po piętnaście złotych.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

przepis regulaminu, zaś hr. Golejowski przemawiał, ażeby nieodstępnie do przepisów.

Sprawozdanie Wydziału krajowego o pożyczce na zasiewy odesłaniem zostało do komisji budżetowej, zaś sprawozdanie o przedmiocie zmiany postanowień tyczących się okresu yborego reprezentacji gminnych i powiatowych, do komisji gminnej.

Bez dyskusji przyjęte zostały przedłożenia Wydziału krajowego tyczące się poborów mytniczych, a mianowicie zezwolenia na pobór myta drogowego na drogach z Drohobycza do Truskawca, z Mielca do Radomyśla, oraz na drodze wędzirsko-węgierskiej, tudzież na podwyższenie myta drogowego na drodze z Podhajec ku Haliczowi; na pobór myt od mostów w Radgoszczy na Młynówce, w Kutkorzu na Pełtwi, w Wojniłowie i Dolpotowie na Siwcu, w Wiktorowie na Łukwicy, w Halicy na Lipie, w Tynowej na Bystrzycy, w Wędzirsu na Swicy, w Lisowcach na Ser-cie, w Starym Borcu, na Ryjaku i na drodze z Buska do Jaryczowa na Pełtwi, tudzież od przewozów przez Dniestr w Sinkowie, Zazulincach, Lataczu, Maryampolu, przez Łomnie w Pukawcach, przez Wisłok na drodze domaradzko-strzyżowskiej, przez Wisłę w Mogile i przez San w Rzechowie i Krasieczynie.

Po załatwieniu się z mytami przystąpiono do wyboru komisji bankowej i petycyjnej, którego wynik jest następujący:

Do komisji bankowej na 98 głosujących otrzymali: Baum i Bieliński wszystkie głosy, Abrahamowicz, Jaworski i Wodzicki Henryk po 97, Pilat 96, Kieszkowski 95, Rappaport 64, Gorayski 60.

Do komisji petycyjnej na 91 głosujących otrzymali: Czajkowski Jan, Dobrzyński, Garbaczynski, Gedel, Golejowski, Kitrys, Korytowski, Kowalski, Kuczkowski, Lenartowicz, Łazarz, Łukasiewicz Aleksander, Pławicki Popiel Michał, Tyszkiewicz, Tyszkowski, Wodziński, Wolański Władysław i Zborowski wszystkie głosy, Zamojski 90, Ochrymowicz i Wohlfahrt po 89, Jasienicki i Max po 50.

W końcu posiedzenia odczytano następujący wniosek p. ks. Chełmeckiego poparty przez arcybiskupów Wierzbickiego i Romaszka oraz 14 innych posłów:

„Wzywa się c. k. rząd, aby na remunerowanie katechetów w szkołach ludowych w Galicji i W. Księstwie Krakowskiem sumę 24.000 złr. dotąd co rok na wydatek funduszu religijnego w budżet państwa wstawił, dopóki w drodze ustawodawczej §. 5 ustawy państwowej z r. 1869 tudzież §. 3 takiejże ustawy z r. 1872 nie zostaną zmienione i dostarczenie tego subsydium zbyt ciężnem się nie okaże.“

Koniec posiedzenia o godzinie 1 min. 20 po poł. Następne posiedzenie dnia 14 czerwca o godz. 10 rano. Na porządku dziennym pierwsze czytanie trzech jeszcze sprawozdań Wydziału krajowego i wniosków p. Abrahamowicza, wybór komisji gminnej i edukacyjnej, drugie czytanie projektu ustawy budowniczego dla 24 znacniejszych miast i miasteczek, wreszcie zezwolenia na pobór dodatków gminnych i t. d. oraz sprawozdanie w przedmiocie rozdzielania osad Niewistka i Krzemienia, tworzących dotąd jedną gminę.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Król Jerzy i jego ministrowie).

Król Jerzy zdaje się być bardzo przystępnym dla sprawozdawców dziennikarskich. Podaliśmy niedawno jego rozmowę z korespondentem *Daily News* a już znowu *Figaro* ogłasza rozmowę, którą miał jeden z jego redaktorów z królem Hellenów. Rozmowa ta, nierównie ciekawsza od pierwszej, odnosiła się do wewnętrznej polityki Grecji. Król mówił z wielką otwartością o najważniejszych sprawach swojego kraju. „Wewnętrzna polityka Grecji, rzekł on między innymi, jest najprostszą w świecie i nie ma powolniejszego narodu nad Greków“.

„Na jakie główne partie rozpadła się naród grecki?“

Zapytanie to nie miało zdziwić króla. „U nas nie ma żadnych partij; wszyscy pragną tego samego i w ten sam sposób“.

„A przecież w Grecji zdarzają się tak często przesilenia ministerjalne“.

„Bez wątpienia, ale nie ma u nas przecież politycznych partij w ścisłym tego słowa znaczeniu, są tylko ministerjalne stronnictwa“.

„W takim razie jedynie żąda panowania i posad sprowadza przesilenia?“

„Ja mam Trikupisa i Komundurosa“.

„Cóż oznaczają te nazwiska?“

„Jedno oznacza p. Trikupisa a drugie p. Komundurosa“.

„Który z nich jest liberalniejszy, a który konserwatywniejszy?“

„Obaj są zupełnie równo liberalni i równo konserwatywni“.

„Dlaczego są przeciwnikami i dlaczego nie porozumia się, aby wspólnie lub przynajmniej na odmian rządzić“.

„Dlatego, że wprawdzie nie różnią się zasadami i zapatrywaniami, ale różnią się wiekiem. Pan Komunduros jest już stary; jest to mąż doświadczony, przeczorny i ze sprawami parlamentarnymi doskonale obznajomiony. Pan Trikupis jest młodym i tak inteligentnym, jak sobie tylko życzyć można, a gdy się lepiej zapozna z ludźmi i sprawami, będzie jednym z największych ministrów, jakich kiedykolwiek posiadała Grecja“.

„Wasza król. Mość musi się czuć szczęśliwym wśród takiego narodu i zapewne zdziwił się niemało, gdy w ostatnią niedzielę w organie Gambetty (na początku rozmowy król wyraził się z najwyższą pochwałą dla Gambetty, który dniem poprzednim był u niego na obiedzie) czytał ateńską korespondencję, której autor wyraził się, że Król w Grecji jest piątym kołem w wozu!“

„République Française to powiedziała?“

„Tak jest!“

„To się pomyliła. U Greków poczucie równości jest tak wielkiem; i że nie mogliby nigdy utworzyć republiki; u nich żaden obywatel, pod jakimkolwiek pozorami, nie może wynieść się nad innych. Już krzywo patrzy na to, że Grek jest prezydentem gabinetu; na stanowisku prezydenta republiki nie ścierpieliby nigdy Greka. Ja sam jestem naturalizowanym Grekiem; dlatego mogę rzec, że nie obrażają hierarchicznych wyobrażeń rodowych Greków“.

Zdawaćby się mogło, że *Figaro* według zwyczaju mistyfikuje swoich czytelników. Tym razem zapewne tak nie jest, a to dlatego, że najlepszy humorysta a nawet sam Edmund About autor *Roi de Montagnes* nie wymyśliłby takiej rozmowy a potem z całego tonu reszty artykułu pokazuje się, że obie strony, król i reporter na serio brali swoje role. I tak dziennikarz wyraził swoje obawy z powodu radykalnego kierunku, jaki przybierają sprawy we Francji i z powodu możliwości zbrojnej interwencji Prus. Jednemu i drugiemu król nie chciał zgodać wiary i odpowiedział z wielką pewnością siebie, że nie widzi, pod jakimby pozorem Niemcy mogli wypowiedzieć Francji wojnę, zwłaszcza że raczej powinni się obawiać aniżeli sobie życzyć nowego nabytku terytorjalnego. Król zakończył też swoją rozmowę orzeczeniem: „Francja będzie zawsze wielkim narodem“.

(Powstanie Arabów.)

Rzecz szczególna, że prawie zawsze, ilekroć Porta stanie na złej stopie z rządem angielskim, zaczynają także arabscy poddani buntować się przeciw kalfowi stambulskiemu. I tak w roku 1872 interweniował rząd angielski, gdy wojska Midhata baszy w wahabickiej prowincji nadbrzeżnej, El Hasa, zdobyły kilka miejscowości i obsadziły sławną wyspę pereł Bahreini. Nie długo potem zaprotestowała Anglia przeciw zbrojnemu wystąpieniu wojsk jemeńskich Porty przeciw buntownicznemu sułtanowi Lahedzi. Porta musiała ustąpić i pozostawić zupełnie wolną rękę faworytowi Anglii, który otrzymał wychowanie w Bombaju. Taki sam stosunek panuje w Maskacie. Tamtejszy „imam“ (sułtan) jest także rozkapryszonym ulubieńcem Anglii i rości sobie pretensje do całego wybrzeża aż do El-Khalifu. W ostatnim czasie nadeszła znowu wiadomość o powstaniu Montefiku nad Szat-el-Arab. Muza basza urzędnik turecki, Arab z pochodzenia, zbuntował się przeciw sułtanowi i p. wołał swój szcep do broni. Zresztą panowanie Turcyi nad szcepami beduińskiemi doliny Eufratu było i tak już tylko iluzorycznym. Porta zamianowała w r. 1876 montefickiego szeika Nassira oficjalnym namiestnikiem umyślnie dla niego stworzonego wilajetu bassorskiego. Nassir był bardzo niespokojnym człowiekiem, chciano go więc według dawnej praktyki przez nominację na sułtańskiego baszę pozyskać dla siebie. Ale Nassir był i został gorliwym obrońcą interesów Anglii nad zatoką perską. Anglia usiłuje już od kilkadziesiąt lat usadowić się trwale na wybrzeżu morza perła, zajmowała po kolei kilka wysp i znowu je opuszczała, ponieważ nie okazały się korzystnymi ani pod względem politycznym i militarnym, ani też pod względem morskim i handlowym. Wreszcie jednak znalazła odpowiedni punkt i dzisiaj nie jest już tajemnicą, że Anglia usadowiła się we wsi Mohammerah tuż przy ujściu Szat el-Arabu i w tej nadzwyczaj ważnej okolicy opnowała zupełnie polityczną i handlową sytuację. Użyła zaś do tego szeika Dżabbena ze szepu Ozaab popierając wszelkimi sposobami jego usiłowania zmierzające do zupełnej niezależności. Po osiągnięciu tego celu mógł wicekról indyjski swobodnie paktować z naczelnikiem szepu. Gdy w r. 1876 Arabowie dolnego Szatu na nowo podnieśli bunt, okazywał Nassir, szeik Montefiku niechęć podania im ręki. Brytyjski rezydent w Mohammerah skorzystał skwapliwie z tej sposobności i wspólnie z gubernatorem Bassorsy, Kassemem Czelebim, uzbrojono 5000 A-

rabów. Wtedy to Porta, chcąc pomieścić Anglikom szyki, zamianowała Nassira oficjalnym gubernatorem i baszą. Ale Nassir zaczął się wkrótce dopuszczać tak srogiego ucisku, że Porta uznała za stosowne usunąć go. Nassir udał się do Konstantynopola, gdzie się dotąd znajduje.

Naczelnikiem ruchu, który obecnie wybuchł między Arabami jest Mansur basza, brat tego samego Nassira. Anglicy już od lat kilku pracowali nad podkopaniem panowania tureckiego nad zatoką perską, jakkolwiek rząd angielski moderował w dobrze oświetlonym celu zbyt ni p. zap. swoich rezydentów w Maskacie, Mohommerze, Abuszehru i Bagdadzie. Bądź co bądź, pisze stambulski korespondent *Pressy*, wszystkie szcypy arabskie północy czy to prawowierni muzulmanie, czy to szyci lub wahabici, są żywiołem, któryby z pewnością radośnie powitał każdą sposobność do uzyskania zupełnej niezależności. Zresztą każdy, kto tylko jako tako zna stosunki Turcyi azjatyckiej, wie o tem, że panowanie Porty nad szcepami koczowniczymi nie tylko pomiędzy Eufratem i Tygrysem ale także w Syrii a przedewszystkiem w właściwej Arabii wisi tylko na włosku. W Yemenie panuje Turcyja tylko jeszcze w miastach nadbrzeżnych. Kilka mil w głąb kraju nie może się zapuszczać żaden żołnierz ani urzędnik turecki, gdyż bekilsy lub haszidszy Arabowie zarabialiby go na miejscu. Ze zresztą dzisiejszy ruch powstańczy w Arabii nie jest odosobniony, dowodzą inne wiadomości, z których najciekawszą jest wiadomość o napadzie anezejskiego szeika Raszida na syryjską krainę Hauran (na południu wschód od Damaszku). Dla Syrii i Hirdasu jest „Dżof“, górzysta oaza w połowie drogi pomiędzy wybrzeżem morza Śródziemnego a Eufratem, najniebezpieczniejszym punktem wycieczek beduińskich Ghazasów. W około tej oazy krąży liczna szcypy beduińskie, których przyjaźń okupowała sobie corocznie Porta wyłacaniem subsydjów, inaczej bowiem żadna karawana nie zdołałaby się szczęśliwie dostać do Mekki. Widziwmy więc, że Arabowie dominują nad sytuacją a właściwie nie potrzebują się już nawet buntować ani proklamować swojej niezależności, Porta bowiem już od lat kilku nie ma prawie żadnej nad nimi władzy.

KRONIKA

— **Wezorajszy wieczór** u Państwa Marszałkowskiego hr. Wodzickich zgromadził nadzwyczajnie liczne towarzystwo, w którym obok dygnitarzy kościelnych, dostojników rządowych, autonomicznych i wojskowych, posłów na Sejm krajowy, szefów rozmaitych zakładów publicznych, członków Rady miejskiej, reprezentowane były wszystkie zawody obywatelskie stolicy. Dzięki wielce uprzejmej i ujmującej gościnności dostojnych Gospodarstwa wieczór był bardzo ożywiły i przeciągnął się do późnej godziny.

— **Pan Hipolit Okołowicz** z Sanoka, właściciel fabryki pieców kaflowych, której dobrowo wyrobił tak pod względem techniki jak też estetycznych form znalazł powszechnie uznanie i popyt, ofiarował do muzeum piec terrakotowy z klinkiem w stylu odrodzenia wartości 170 zł.

(k) **Majówka** szkoły kolei żelaznej Karola Ludwika odbyła się staraniem zarządu, oraz grona urzędników kolei, w sobotę po południu w ślicznym lasku sosnowym pod stacją zimnowódzka. Osobny pociąg wśród ochoczej pobudki muzyki wojskowej zawiózł tam młodzież szkolną z rodzicami i liczni goście mi około godziny 2 po południu, a zwyczajny pociąg osobowy po godzinie 5 wieczorem przywiózł jeszcze drugą drużynę ze Lwowa, wśród której znajdowali się członkowie zarządu kolejowego, witani w lesie radościami okrzykami przez wdzięczną dziatwę. Pogoda, z początku wątpliwa do tego stopnia, że towarzystwo wysiadające z wagonów musiało uciekać się do parasoli, ażeby się dostać na miejsce zabawy, po krótkim deszczu tem stał się sprzyjający uroczej rozrywce do końca; to jest aż do zmroku. Zabawa, w której oprócz kilkuset dziewczątek i chłopczyków pod kierunkiem nauczycieli, wzięło udział z pewnością do 2.000 osób, przedstawiała wśród zielonej, wspaniałej i dobrze ocenionej polanki leśnej widok tak malowniczy, że prawdziwie żakować przychodziło, że się nie jest malarzem. Dziewczętka świątecznie przystrojone i umajone kwieciami bawiły się tańcem i śpiewem, chłopczyki zaś ewolucjami po lesie przy odgłosie bębna i śpiewek stosowanych, potrzaskując dumnymi chorągiewkami o różnych barwach. Dzieci uroczono zostały wiejskim podwieczorkiem, a przez cały czas zabawy rozdawano pomiędzy nie wodę sodową i źródłaną. I o „nie dzieciach“ pamiętał uprzejmy zarząd, zamówiwszy przedsięwzięcie z napojami i przekąskami. Do najmilszych epizodów zabawy należało pojawienie się na leśnej polance dziatwy wiejskiej ze szkółki Zimnowódzkiej, która pod kierunkiem swojej nauczycielki wzięła ochoczo udział w rozrywkach wieśniaków

swoich z miasta. Majówka zakończyła się loteryją, w której każdy uczeń i uczennica wylosowała sobie jakiś upominek pożyteczny, oraz odpiewaniem przez chór męski kilku pieśni. Zaledwie nieczestnicy zabawy z najmilszymi wrażliwościami znaleźli się w domu, szaleć zaczęła ulewa z błyskawicami i grzmotami, które nie ustawały prawie przez większą część nocy.

— **Festyn techników** z loteryją fantową, który się odbył wczoraj na Strzelnicy miejskiej, sądząc z licznego udziału publiczności, mieć musiał świetne powodzenie.

— **Pomnik Ig. Krasieckiego**. Staraniem obywateli Dobrzyńa i Płocka wniesiony został w katedrze płockiej, mianowicie przy wejściu do presbiterium, po prawej stronie, pomnik poświęcony pamięci Ignacego Krasieckiego. Pomnik przedstawia na wzniesieniu popiersie z insygniami biskupimi i herbem Rogala, pięknie wykonane z białego marmuru; pod nim umieszczono tablicę z ciemnego marmuru z napisem. Wszystko to wykonane zostało przez pp. Prószyńskiego i Sikorskiego w Warszawie.

* **Zapiski policyjne**. Skradziono panu K. R. z pomieszczenia pod l. 45 przy ulicy Zielonej lustro w orzechowych ramach, zaś szynkarzowi R. S. z piwnicy pod l. 15 przy ulicy Krakowskiej, tybetową chustkę koloru wiszniewego w kwiaty, kaftanik czarny, surdut i koszulę oznaczoną literami S. S. — Straż policyjna aresztowała: Tymka Połomnego za podejrzenie posiadanie żelazka i szklanki, Józefa Podgórskiego za podejrzenie posiadanie kożucha, Józefa Zderkiewicza za kradzież zegarka z kieszeni pana P. K., Dmytra Laczowskiego za kradzież masła z wozu na placu Strzeleckim, Anastazję Gornik i Katarzynę Ojczyk za kradzież; Walentego Krępiro, który w zamiarze kradzieży włamał się do piwnicy pod l. 3 przy ulicy Skarbtkowskiej Dawida Sobla także Grünwaldem i Herschem Tyroler zwauego, poszukiwanego za kradzież, Henryka Czyżę za kradzież, Jana Hładkiego i Michała Ninkiewicza za włóczęgostwo. — Złożono w policyi 11 zł. 39 ct. w miedzianej monecie zdawkowej, znalezione na ulicy, chustkę białą do nosa oznaczoną literami U. T., znalezionej na Rvku, kartkę za-tawniczą zakładu kredytowego liczba 05 661 na zastawiony za 25 zł. złoty zegarek, znalezionej na ulicy. — Pani S., jadąc powozem z ulicy Kopernika na Chorążczyżnę, zgubiła jedwabny parasol z czarną laską.

* **Przypadkowa śmierć**, według doniesień, które nas doszły z prowincji, postąpiła w ostatnim miesiącu życie oprócz osobno wykazywanych ofiar pożarów i piorunów oraz niezwykłych katastrof, ogółem ludzi 16, z której to liczby po jednej ofierze przypada na powiaty bocheński, brodzki, czortkowski, gródecki, horodulski, kosowski, myślenicki, niski, rzeszowski, stanisławowski, tarnopolski, wielicki i zaleszczycki, a trzy na trembowelski. Pomędzy ofiarami, które należały wyłącznie do stanu włościańskiego i małomieszczańskiego, znajdowało się osób pięć męskiej 11, żeńskiej 5, dzieci niżej lat 16 było między nimi sześćcioro, i jeden kaleka, głuchoniemy. Pod względem rodzaju przypadkowej śmierci, nastąpiła ona w 9 wypadkach w skutek utonięcia, w 3 w skutek zasypania urwiskiem podkopanej ziemi, w jednym skutkiem przywalenia podciętem drzewem, w jednym skutkiem przgniecenia przewróconym wozem, a w jednym skutkiem poparzenia się ukropem. Przyczyną nieszczęśliwych wypadków była w dziewięciu razach własna nieostrożność lub lekceważenie niebezpieczeństwa ze strony ofiar, w sześciu wypadkach był nią brak dozoru należytego ze strony rodziców i opiekunów, o które pociągnięto winnych sądownie do odpowiedzialności, a w jednym wypadku chorobliwa dyspozycja.

* **W statystyce samobójstw** w kraju mamy do zapisania za ubiegły miesiąc ogółem faktów 10, pomiędzy którymi był jeden usiłowany lecz niewykonywany samobójstwa. Wypadki samobójstwa zdarzyły się w powiatach brzezińskim, buczackim, gródeckim, husiatyńskim, myślenickim, przemyskim, skałackim, świątynskim, trembowelskim i wielickim. Pomędzy ofiarami było 9 osób p. męskiej, wyłącznie rolników i jedna włościanka. Najstarszy z samobójców liczył lat 80, najmłodszy 26. Pod względem rodzaju samobójczej śmierci, nastąpiła ona w 9 wypadkach przez obwieszenie się, a w jednym przez utopienie. Przyczyną samobójstwa pozostała w 4 wypadkach niewiadomą, w dwóch była nią melancholia, w dwóch sprykrzenie sobie życia w skutek długiej i uporczywej choroby. W jednym wypadku przystęp obłąkania, a w jednym szal piącki. Gospodarz pewien w Janowie, który wydalwszy żonę z mieszkania i pozamykawszy drzwi usiłował się obwiesić, został w czasie jeszcze odcięty i do życia przywrócony.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu gubernator stolicy francuskiej generał Armard, któremu, jak doniósł telegram, uchwalili zgromadzenie narodowe urządzić pogrzeb kosztem państwa; w New-Jorku wynalazca sposobu fotografowania na szkle, Tessie du Motay, w 62 roku życia; w Haardze niemiecki poeta ludowy J. Cremer, w 53 roku życia.

— **Królowna hiszpańska**, infantka Marya Izabella, księżna Asturyi, bawiąca od

kilku dni w Wiedniu, według pogłoski, którą notuje *D. Zty.*, ma się zareczyć z wielkim księciem hesskim Ludwikiem IV, który niedawno owdowiał. Wielki książę w tych dniach miał przybyć do Wiednia. Pierwszą jego małżonką była jak wiadomo królowa angielska Alicja

— **Uroczystość narodowa.** W całej Portugalii, jak donosi depesza z Lizbony, obchodzone z wielką uroczystością przez trzy dni trzytygodniowy jubileusz zaokamitych i zasłużonych mężów: poety Camoensa i odkrywcy Vasco de Gama. Pomiedzy ludnością panował nieopisany zapał. Król z królową i przedstawicielami państw obcych brali udział w obchodzie.

— **Trzęsienie ziemi.** jak donosi depesza z Dubrownika, nawiedziło dnia 12 b. m. po godzinie 10 rano okolice Stagno-Slano-Trebinje-Bleke. Lekkie wstrząśnienia przy zupełnym wypogodzeniu niebie trwały 6 sekund.

— **Zuchwała kradzież** popełniona została w tych dniach w jasny dzień w Warszawie, w mieszkaniu rektora ks. Jakubowskiego. Czeigodny rektor zszedł jak zwykle o godzinie 7 rano do kościoła dla odprawienia mszy św., potem poszedł na miasto. Około 9 był już z powrotem i zastał rygiel od drzwi pokoju sypialnego pocięty. To skłoniło go do zwrócenia uwagi na szafę, w której była szkatułka metalowa z gotowizną — wszystko było rozbite, pieniędzy ani śladu. Kradzież mogła być spełniona jedynie w ciągu kwadransa, gdy gospodyni wyszła za sprawunkiem do miasta. Inaczej byłaby złożyła spostrzeżenie. Przed wyjściem zaś ks. rektor liczył pieniądze, kradzież więc przedtem spełnioną być nie mogła. Naprowadzić to zdaje się na domysł, że kradzież spełnić mógł jedynie złożyca obeznany z miejscowością i zwyczajami domowników. Suma skradzionych pieniędzy wynosi około pół osma tysiąca rubli przeważnie w gotowiznie. Pieniądze te przeznaczone były na restaurację kościoła świętego Krzyża temi dniami właśnie rozpoczętą. Ważny szczegół stanowi okoliczność, że w domu św. krzyżkim, gdzie mieszka ks. rektor, mieści się urząd policyjny cyrkulu X, a w bramie tego domu stoją ciągle policyjanci. Okoliczność ta pozwala mieć uzasadnioną logicznie nadzieję, że sprawca kradzieży szybko wykrytym zostanie.

— **Fatalna nieuwaga.** W tych dniach w Tournai, w Belgii, cztery osoby nagle zakończyły życie wśród wszelkich symptomów otrucia. Pokazało się że pomocnik aptekarski zamiast tak zwanej soli angielskiej sprzedał im przez nieuwagę jakąś truciznę.

— **Winnice nad Renem** kwitnąć zaczęły dnia 1 b. m.

— **Rekiny,** według raportu władzy portowej w Salvoze, w Istrii, pojawiły się dnia 7 b. m. na wodach tego portu. Tegóż samego dnia widzieli żeglarze rekina pod Pola.

(r) **Nad grobem.** Od roku nadzorca cmentarza St. Ouen pod Paryżem uważał młodą kobietę w żalobie przychodzącą regularnie co dzień modlić się przy grobie, na którym wypisane było imię dziecka i data 7 czerwca 1879 r. Parę dni temu, młoda kobieta spostrzeżona z daleka jakiegoś nieznanego, który ustawił na owym grobie dziecięcia kilka doniczek z kwiatami a potem ukląkł i zaczął się modlić. Zbliżywszy się, poznała w tym nieznanym swego męża, z którym rozłączyła się przed dwoma laty z powodu niezgodności charakterów. Od tego czasu p. X podróżował za granicą jako komisant jednego znacznego domu handlowego, i nie miał żadnych wiadomości o swojej żonie. Za powrotem do Paryża dowiedział się o śmierci swojej córki zmarłej na krup ciężko dotknięty stracją dziecięcia udał się zaraz na cmentarz, aby pomodlić się przy jej grobie i tu przypadek kazał mu spotkać się z żoną. Mogiła ukochanego dziecięcia, którego strać oboje opiekowali, stała się nowym węzłem między małżonkami, którzy przebaczyli sobie nawzajem i wrócili razem do rodzinnego ogniska.

— **Powstanie w Arabii** przybrało takie rozmiary, że według depeszy z Aleksandrii angielskie towarzystwo żeglugi parowej na Tygrze zawiesić musiało ruch parostatków między Bagdadem a Bassorą. Turcy ustępują zupełnie z prowincji El-Chatif, cofając się do miast nadbrzeżnych. Coraz więcej szczepeów oświadcza się za Mansurem baszą, który jawnie już rozwinął sztandar niepodległości Arabii.

Z Izby sądowej.

(Bank włościański i stopa procentowa.)

Czas podaje uchwałę c. k. sądu deleg. miejskiego w Krakowie z d. 18 kwietnia 1880 r. 16173, którą odmówił żądaniu Banku włościańskiego, aby przyznane mu zostały od włościanina N. prócz kapitału procenta po 12 pr. i 3 pr. zwłoki, ograniczając stopę procentową ogółem na osm od sta rocznie i motywując w następujący sposób:

„Zniżenie stopy procentowej z 12 pr. i 13 pr. razem 15 pr. na procent 8 pr. od sta rocznie, nastąpiło z urzędu na mocy §§. 1, 4, 6 i 7 ustawy z dnia 19 lipca 1877 r. N.

66 dz. pr. p., albowiem sąd, po należytem i sumiennem rozważeniu wszelkich zachodzących, a poczęści już z samego skryptu dłużnego wynikających okoliczności nabrał przekonania, iż żądane 12 pr. i dalsze 3 pr. zwłoki, ekonomiczną zgubę niedoświadczonego dłużnika nie tylko spowodować mogą, ale ze względu, iż dochód dłużnika nietylko w najkorzystniejszych dla niego okolicznościach najwięcej 6 pr. rocznie przynieść może (a óż dopiero w roku ubiegłym), koniecznie spowodować muszą, i wskutek tego na zasadzie §§ 4 i 6 powołanej ustawy, tudzież § 7, to jest, że powołana ustawa także i do instytucji kredytowych się odnosi, zwłaszcza, że ustawa ta zabraniająca pod karą i nieważnością zawartych interesów, pobierania wysokich odsetek osobom prywatnym, nie może tolerować i uswięcać w instytucjach kredytowych tego, co samo w powszechności karygodnym uznaje — uznaje za stosowne i wymogom słuszności i sprawiedliwości odpowiednie, postąpić sobie w duchu powołanej ustawy i żądana stopę procentową z 12 pr. i 3 pr. zwłoki czyli razem 15 pr. na procent ustawy t. j. 6 pr. dodając 2 pr. na koszt administracji, łącznie zatem na 8 pr. z urzędu zniżić“.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Wykaz listów zastawnych galicyjsk. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wylosowanych na dniu 11 czerwca 1880 4% przy 75 losowaniu w sumie 160.870 zł. w. a., 5% przy 23 losowaniu w sumie 93.800 zł. w. a. 5% 37-let. przy 13 losowaniu w sumie 70.300 zł.

(Dokończenie.)

Listy zastawne 5%.

Ser. I. Nr. 43.

Ser. II. Nr. 179, 250, 337.

Ser. III. 107, 149, 154, 225, 350, 366,

505, 791, 883, 891, 1079, 1121, 1124, 1145, 1204, 1218, 1288, 1405, 1533, 1536, 1634, 1719, 1970, 2041, 2117, 2175, 2250, 2261, 2290, 2450, 2649, 2679, 2770, 3290, 3315, 3713, 4141, 4157, 4790, 4924, 5010, 5106, 5604, 5680, 5905, 6219, 6241, 6684, 6712, 6890, 7097, 7336, 7337, 7543, 7668, 7956, 7965.

Ser. IV. 172, 190, 236, 419, 423, 521, 588, 918, 971, 1153, 1204, 1507, 2000, 2004, 2070, 2077.

Ser. V. 206, 296, 325, 380, 401, 4-3, 520, 554, 554, 673, 752, 813, 903, 971, 977, 1075, 1423, 1434, 1672, 1919, 2637, 2652, 2784, 2859, 3043, 3062, 3068, 3091, 3171, 3184, 3605, 3608, 3675, 3681, 3708, 3996, 4745 4836.

Listy zastawne 5% 37-letnie.

Ser. I. Nr. 67.

Ser. II. Nr. 19, 1513, 1540, 1604.

Ser. III. Nr. 731, 830, 1302, 1333,

2557, 2970, 3005, 3204, 3567, 4087, 4345, 4475, 4786, 5056, 5059, 5592, 5798, 7631, 7655, 8081, 8109, 8132, 8598, 8781, 8940, 8960, 9105, 10630, 10755, 10779, 10813, 10927, 10985, 11314.

Ser. IV. Nr. 455, 877, 1230, 1255, 1263, 1741, 1743, 2643.

Ser. V. Nr. 101, 391, 790, 1783, 2301, 2377, 3430, 3697, 3883, 4087, 4127, 4290, 4639, 4774, 5777, 5813, 5998, 6069, 6128, 6277, 6720, 7048, 7233.

Dyrekcja galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa niniejszem posiadaczy powyższych listów zastawnych, aby się po wypłatę kapitału, od dnia 31 grudnia 1880 począwszy, do kasy tegoż Towarzystwa we Lwowie zgłosili, ponieważ procentowanie tych listów zastawnych z oznaczonym dniem ustaje, i gdyby kupony za dalszy czas wypłacone były, przy odbieraniu kapitału potrącone zostaną.

Na rachunek Towarzystwa kredytowego wypłać także będą powyższe listy zastawne następujące domy handlowe: W Warszawie Leopold Kronenberg, w Krakowie Blau i Epstein, w Poznaniu Hartwig Mamroth i spółka, w Wiedniu Kandler i spółka, w Pradze Czeski Union-Bank, w Berlinie Mendelssohn i spółka, w Dreźnie bank dreźnieński, w Frankfurcie n. M. bracia Bethmanni.

○ **Ruch na kolejach galicyjskich** zwiększył się znacznie w ubiegłym tygodniu (od 29 maja do 5 czerwca). Uspieszenie w handlu zbożowym było mniej ożywione z powodu dobrego stanu zasiewów, z tej też przyczyny chętniejsi są producenci do sprzedaży zboża tudzież nasion olejnych, i na jesień skontaktowano już znaczniejsze partie tychże z dostawą do granicznych stacyj podolskich. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: płacno za 100 kilogr. pszenicy 11— zł. do 12 10 zł., żyta 9 10 zł. do 10 — zł., jęczmienia 7 25 zł. do 9 10 zł., owsa 7 — zł. do 7 50 zł., hreczki 7 50 zł. do 8 25 zł., kukurudzy 7 — zł. do 8 — zł., prosa — zł. do — zł., jagieł — zł. do — zł., grochu kucbennego 9 — zł. do 10 25 zł., grochu pastewnego

7 50 zł. do 8 25 zł., fasoli 10 — zł. do 12 50 zł., bobiku 8 50 zł. do 9 — zł., wyki 5 60 zł. do 6 50 zł., koniczyny 30 — zł. do 46 — zł., tymotki 22 — zł. do 23 — zł., anyżu rosyjskiego 37 — zł. do 40 — zł., anyżu płaskiego 37 — zł. do 41 — zł., kminku 30 — zł. do 33 — zł., rzepaku zimowego 11 — zł. do 12 25 zł., rzepaku letniego 11 25 zł. do 11 50 zł., rzepiku letniego 11 — zł. do 11 25 zł., linańki 9 — zł. do 9 75 zł., nasienia linańki 12 50 zł. do 13 25 zł., nasienia konopnego 7 50 zł. do 7 75 zł., chmielu 65 — zł. do 80 — zł.; za 10.000 litrostopni spirytusu getowego płacno 36 — zł. do 36 25 zł. w. a. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu łącznie z transportem przewozowym ogółem około 19.710.200 kilogramów i 6.196 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 4.211.700, mąki i wyrobów mącznych około 474.100, nasion olejnych około 56.200, drzewa budulecowego i opałowego około 452.400, nafty i wosku ziemnego około 24.600, spirytusu około 357.700, jaj około 623.900 i węgla kamiennych około 2.607.400 kilogramów; na resztę złożyły się różne towary, tudzież około 339 sztuk wołów, 5.838 sztuk nierogacizny i 19 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerńowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 11.790.000 kilogramów i 7.843 sztuk bydła; z czego przypada na ruch ku Zachodowi 8.194.000 kilogramów, 1128 sztuk wołów, 6.511 sztuk nierogacizny i 204 sztuk różnego bydła, zaś ku Wschodowi 3.596.600 kilogr. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 5.714.000, mąki i wyrobów mącznych 210.000, spirytusu 92.000, produktów zwierzęcych 111.000, drzewa budulecowego, opałowego i desek 3.097.000, kamieni 1.171.000, węgla kamiennych 52.000 i wapna 36.000 kilogramów; na resztę złożyły się różne towary i bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu łącznie z transportem przewozowym i z dowiezionymi przez inne koleje towarami ogółem 2.454.779 kilogramów i 487 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 565.350, mąki i wyrobów mącznych 42.500, drzewa budulecowego i opałowego 884.100, nafty i wosku ziemnego 1.530, nasion olejnych 151.010, spirytusu 17.700, jaj 8010, kamieni 83.910, soli 34.168 i węgla kamiennych 10.000 kilogramów; na resztę złożyły się różne towary, tudzież 64 sztuk wołów, 399 sztuk nierogacizny, para koni i 22 sztuk cieląt.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

Początek posiedzenia o godzinie 10 minut 25.

Urlopy otrzymał: pp. Wojciech Dzieduszycki, Milieski, Zamojski, Siemieński i Władysław Koziembrodzki.

Komisja drogowa wybrała przewodniczącym p. Jaworskiego, zastępcą p. Mycielskiego, sekretarzem p. Abrahamowicza, petycyjną przewodniczącym p. Golejewskiego, zastępcą p. Czajkowskiego, sekretarzem p. Lenartowicza, zastępcą sekretarza p. Wohlfahrta, zaś bankowa przewodniczącym p. Bauma, zastępcą p. Jaworskiego, sekretarzem p. Pilata.

W skutek otrzymanego pisma prezydium c. k. sądu karnego o wytoczeniu śledztwa przeciw pp. Smarzewskiemu i Simonowi, hr. Golejewski wniosł, aby przedmiot ten odesłany został do komisji prawniczej, za czem także przemawiał p. Splawiński, na wniosek jednak p. Zybliekiewicza uchwalono nagłość tej sprawy i wybranie do niej osobnej komisji jeszcze na tem posiedzeniu.

Złożone zostały do łaski marszałkowskiej przedłożenia rządowe o zamknięciu rachunków i o preliminarzach funduszów indemnizacyjnych.

Petycję weszło 32, w ich liczbie petycja lwowskiej Izby inżynierskiej z projektem ustawy budowniczej, oraz petycja konduktorów dróg krajowych o polepszenie bytu materialnego.

Trzy dalsze sprawozdania wydziału krajowego odesłano do komisji budżetowej, poczem p. Abrahamowicz obszernie uzasadnił swój wniosek z projektem ustawy drogowej, który komisji drogowej przekazano.

Do komisji gminnej wybrani pp. Dunajewski, Dzieduszycki Wojciech, Fruchtman, Grocholski, Hoppen, Kamiński Ignacy, Korzyński, Lenartowicz, Max, Mycielski, Popiel Paweł i Smarzewski.

Do komisji edukacyjnej wybrani pp. ks. biskup Dunajewski, Liske, Majer, Małeki, Paszkowski, Sawczyński, ks. biskup Stupnicki, Szujski i Stanisław Tarnowski.

Następnie przystąpiono do wyboru komisji specjalnej z 5 członków, której wybór dziś uchwalonym został.

Do komisji specjalnej wybrani pp. ks. Czartoryski, Czerkowski, Golejewski, Kowalski i Zybliekiewicz.

Komisja edukacyjna wybrała przewodniczącym dr. Majera, zastępcą bisk. Stupnickiego, sekretarzem hr. Stanisława Tarnowskiego.

Przystąpiono do rozpraw nad ustawą budowniczą dla 24 miast i miasteczek. Zabiera głos p. Kowalski.

Godzina 12 minut 55. Posiedzenie trwa dalej.

Ambasadorowie mocarstw w Konstantynopolu wręczyli Porcie wczoraj notę identyczną a pojutrze zbiera się w Berlinie konferencya dla załatwienia kwestyi greckiej. Konferencya obradować będzie w gmachu ministerstwa spraw zagranicznych a nie w pałacu ks. Radziwiłłów, gdzie się odbywał kongres. Skład konferencji będzie następujący: ze strony Austrii: ambasador hr. Szechenyi, techniczni delegowani Zwiedinek v. Sudenthorst i pułkownik Ripp; ze strony Niemiec: ks. Hohenlohe i pułkownik Blume; Francya: ambasador hr. St. Vallier i pułk. Perier; Włochy: ambasador hr. Launay i generał Sironi; Rosya: ambasador Saburow i pułk. Bobrikow; Anglia: ambasador lord Odo Russell i gen. Linborn Simmons.

W ostatnich dniach ministryalna prasa francuska zaczęła jakby na komendę przebiekać o możliwości rozszerzenia zakresu działania konferencji także do innych niezakończonych dotąd punktów traktatu berlińskiego. Miałoby to nastąpić mianowicie w takim razie, jeżeliby nota wręczona Porcie nie odniosła skutku. Tę samą myśl poruszyła już przedtem prasa petersburska.

Kwestya amnestyi dla komendantów jest znowu na porządku dziennym we Francyi, a inicjatywa wyszła tym razem, jak wiadomo, od rządu. Czy to z obawy przed rosnącą jak lawina agitacją radykalistów, czy też ulegając wpływowi Gambetty, który w tej kwestyi przechylał się zawsze więcej do opinii swych wyborców w Belleville, dość, że gabinet p. Freycineta zdecydował się spełnić gorące pragnienie swych radykalnych przeciwników. Słychać, że odnośny projekt już ma być gotowy i że temi dniami wniesiony zostanie do Izby. Rozmaite frakcyje Izby odbywają już narady, jak się zachować mają wobec tego projektu. Skrajna lewica i unia republikańska uchwalily głosować za całkowitą amnestją, natomiast lewica republikańska nie jest podobno dotąd zdecydowaną, a część jej przechylać się ma do zdania lewego centrum, które nie życzy sobie amnestyi tylko ułaskawienia. Ciekawą byłoby rzeczą, gdyby rząd właśnie w tej sprawie poniósł porażkę w Izbie.

Gambecie udało się wreszcie umieścić swego przyjaciela Challemeil-Lacoura na posadzie ambasadora w Londynie. W ostatnich kilku miesiącach przy każdym prawie wakansie ambasadorskim był ten pan wymieniany jako kandydat, ale wszędzie wypraszano się grzecznie od tego zaszczytu. Trzeba było aż gabinetu z panem Dillem jako podsekretarzem spraw zagranicznych, aby utworzyć drogę temu radykalistom do ambasadorskiej rangi. Mówią, że lord Granville sprzeciwiał się długo tej nominacji i że tylko niechętnie ustąpił naleganiom p. Gladstona, który przyjęcie kandydatury Challemeil-Lacoura uważa zapewne za koncesję zrobioną rządowi francuskiemu. Jaka zresztą opinia panuje w Anglii o nowym ambasadorze Francyi, poznać można z następujących uszczypliwych słów *Timesa*: „P. Challemeil-Lacour był nietylko republikaninem ale radykałstą — a jest to słowo, które znaczną część narodu francuskiego przejmują dziwnym strachem i wstrętem. My nie damy się tak łatwo nasstraszyć, widzieliśmy bowiem już wielu radykalistów, których odpowiedzialność władzy zredukowała do wcale umiarkowanych przekonań. Zresztą wewnętrzna polityka francuska obchodzi nas tylko o tyle o ile się odnosi do enót towarzyskich i uprzejmych form codziennego życia. Mówią, że p. Challemeil-Lacour w tych ostatnich rzeczach mniej jest mocnym niż w zasadach republikańskich.“

Miedzy Rumunią a Bułgarią wybuchł nowy zatarg. Rząd bułgarski odmawia bawigam w księstwie Rumunom przywileju jurysdykcji konsularnej, chce ich poddać pod sądy bułgarskie. Gabinet bukareszteński odwołuje się na 8 artykuł traktatu berlińskiego, według którego rumunscy poddani mieszkający w Bułgarii mają używać takich samych przywilejów, jakimi się cieszą poddani innych mocarstw, z którymi Porta zawarła kapitulacje. Ale rząd bułgarski w wysłanej do Bukaresztu nocie obstawał przy swoim i oświadczył, że Ru-

munia jako państwo holdownicze nie mogła przed wojną zawierać kapitulacji. W bardzo energicznej odpowiedzi na tę notę podniósł rząd rumuński, iż musi domagać się, aby jego poddani w Bułgarii byli traktowani według norm traktatu berlińskiego. Równocześnie dał minister Boerescu konsulom rumuńskim w Bułgarii surowy rozkaz, aby żaden poddany rumuński nie stawał przed sądem bułgarskim.

Jak donoszą z Petersburga do Wiener Allg. Zty. popełniono tam w ostatnich dniach znowu dwie zbrodnie polityczne. Jeden z zecerów dziennika rewolucyjnego „Czornyj Periediel”, który miał zdradzić tajną drukarnię, został zaszytyetowany, a niejaki Połosow z Kijowa, którego nihiliści uważali za szpiega, został ciężko raniony.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Petersburg, 13 czerwca. W pałacu księcia Oldenburskiego odbyło się uroczyste założenie rosyjskiego towarzystwa dla prawa międzynarodowego. Książę podniósł, że celem towarzystwa jest wzmocnienie węzłów pomiędzy ludami i dążność do pokoju. Jomini wskazał jako cel utworzenie moralnego sądu polubowicznego dla Europy, przez zebranie wszystkich towarzystw tego rodzaju w neutralnym państwie.

Londyn, 13 czerwca. Na bankiecie towarzystwa handlarzy ryb Granville wyraził nadzieję, że pokój zostanie utrzymany w porozumieniu z Europą. Przemawiają za tem w tej chwili najpomyślniejsze symptomy. Chociaż mocarstwa żywią rozmaite sympatyje dla rozmaitych interesów, mimo to jeden interes jest wspólny wszystkim, gdyż wszystkie pragną utrzymania pokoju. Nie zaszło nic takiego, coby sprowadzić mogło wojenne zakłócenie. Jeżeliby wspólna akcja nie dała się utrzymać, lub nie do-

prowadziła do żadnego rezultatu, wi-na nie będzie ciążyć na gabinecie angielskim.

Wiedeń, 14 czerwca. (Tel. pryw.) Berlińska konferencja odbędzie zapewne na razie tylko pięć posiedzeń, które poświęcone będą określeniu podstawy obrad. Następnie rozpoczyna pracę komisje techniczne, które potrwają do jesieni.

Z Aten donoszą do Deutsche Zeitung, że król grecki wraca do kraju i zaraz da rozkaz wojskom do wkroczenia do Epiru i Tesalii, a sam uda się na granicę, z kąd kierować będzie ruchami wojsk. Depesza ta obliczona jest widocznie tylko na alarmowanie opinii i wywarcie nacisku na dyplomacyę.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12 czerwca 1880, godzina 2 m.
40. Losy kredytowe 180.—, Węg. akcje kredyt. 267.90, Akcje anglo-austr. 138.—, Akcje banku Union 110.30, Akcje kolei Karola Ludwika 272.50, Akcje kolei północnej 247.75, Akcje kolei południowej 84.80, Akcje kolei Alfold 159.50, Akcje kolei Elżbiety 192.—, Akcje kolei Lwow-Czerniow. 170.—, Akcje kolei węg. północno-wschodniej 150.—, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węg. oblig. państw. w złocie 89.—, Galic. oblig. indemn. 97.75, Losy z r. 1864 172.50, Akcje kolei siedmiogrodzkiej 107.55, Akcje banku obrotowego —, Losy tureckie 16.70, Akcje kolei węg.-galic. —, Akcje kolei państwowej —, Akcje banku związkowego 136.75, Rubel papierowy 1.25.—, Wiedeńskie losy 118.75 Węgierskie losy 113.80, Mark niem. —, Węgierska renta 110.10, Usposobienie sprzyjające.

Wiedeń, 12 czerwca 1880, godzina 4 minut. 30. Akcje kredytowe —, Anglo-Austr. —, Unionsbank —, Kolej Karola Ludwika —, Południowa —, Renta pap. —, Rubel papierowy —, Gal. listy zastawne 102.30, Gal. indemnizacyjne —, Mark niem. —, Gal. bank rustykalny 103.25, Losy z r. 1860 —, Napoleonsdor —, Usposobienie —

Wiedeń, 14 czerwca 1880, godz. 10 m.
50. Akcje kredytowe 283.30, Anglo-austr.

138.75, Akcje banku Union 111.—, Kolej Kar. Ludw. 275.—, Południowa 85.—, Napoleonsdor 9.34, Rubel papierowy 1.25.—, Renta pap. —, Galic. bank hip. —, Gal. oblig. indemn. —, Gal. listy zastaw banku włość. —, Losy z r. 1860 —, Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 12 czerwca.
Wiedeń: Pszenica 12.25 do 13.50 zł. żyto 10.90 do 11.30 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34.75 do 35.— zł. — Buda-Peszt: Pszenica 75 klgr. (na wiosnę) 10.35 do 10.42 zł., rzepak (sierpień — wrzes.) 13.50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 224.—, żyto —, spiritus loco 65.20, olej rzepakowy 66.30, Szczecin: Pszenica —, rzepak —, Paryż: mąki 159 klgr. 65.75, olej rzepakowy 77.25, spiritus —, Wrocław: Pszenica —, żyto —, owies —, spiritus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

NADESLANE.

Dr. Adam Świrski

lekarz zakładu zdrojowo-kąpielowego w IWONICZU

ordynuje w ciągu całego sezonu jak w latach poprzednich. 3452

mieszkanie: „Stary pałac,,

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 14 czerwca 1880 o godzinie 7 rano.
Barometr 733.28mm. Psychrometr suchy + 18.2°C. Psychrometr wilgotny + 16.6°C. Prężność pary 13.1mm. Wilgoć 84%. Zachmurzenie 5. Wiatr W. Ozon 7.

Temperatura powietrza + 14.6°C.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziomem morza 757.63mm

Przyjechali do Lwowa.

dnia 14 czerwca 1880.

Hotel George'a.

Pp. E. br. Hohendorff z Byszowa. B. Komaraicki z Pobocza. E. Zagórski z Kołomyżki. P. Gilbert z Tryestu. A. Kühnelt z Wiednia. M. Steinburg z Wiednia.

Hotel Europejski.

P. Dr. J. Szujski z Krakowa

Hotel Angielski

Pp. H. br. Wilczek z Samokleski. Cz. Lekeczyński z Remenowa. A. Łucki ze Sarny. E. Pohorecki z Królestwa. M. Z. Serwatowski

z Raytarowic. S. Zawałkiewicz z Lackiej woli. W. Doboszyński z Dźwinogroda

Hotel Langa.

Pp. I. Łukasiewicz z Krasnego. E. Głenicki z Tarnopola. B. Długoszowski z Wełdżirza.

Hotel Lazarusa.

Pp. S. Holzapfel z Brzeżan. J. Turkuł z Jazłowie.

Hotel Krakowski.

Pp. M. Dąbrowski z Buczacza.

Hotel Warszawski.

Pp. K. Binder z Wiednia. J. Czaykowski z Łuczyce. W. Horodyński z Horodenki. P. Mandyczewski z Zarwanicy.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. M. hr. Borkowski do Mielnicy. S. hr. Krasicki do Stratyń. E. hr. Olizar do Iwonicza. S. Znamirowski do Gorlic. G. Kamiński do Borzykowa. H. Münther do Waniowa. J. Ustyjanowicz do Brodów. A. Zaleski do Brodów.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. min 32 po południu (pociąg mieszany).

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w P. i zamecu); o godz. 2 min. 53 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 19 po południu (pociąg mieszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mieszany).

Do Krakowa: o godz. 10tej min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj); o godz. 6 min. 37 rano.

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 12 czerwca 1880

	płaca żądaj.	
	waluta austr.	złr. st.
1. Akcje za sztukę.		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	268 50	271 50
Kol. lwow. czer.-jaas. po 200 zł. w. a.	168 50	171 50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	299	303
Banku kredyt gal. po 200 zł. w. a.	247	—
2. Listy zast. za 100 zł.		
Lwow. kredyt galic. 5 pr. w. a.	97	98
" " " 4 pr. w. a.	91 15	92 15
" " " 5 pr. okresowe	97	98
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	103
Listy dłużne G. Z. kr. w. 6 pr. w. a.	102	104
3. Listy dłużne za 100 złr.		
Ogólny roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	94
4. Oblig. za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	97 50	98 50
Oblig. komunalne gal. Zakł. kred. wiedeńskiego 6 proc. w. a.	98	100
Pożyczki kr. z r. 1878 po 6 pr. w. a.	101	103
5. Losy miasta Krakowa.		
" Stanisławowa	20	22
" "	25	27
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 44	5 54
Dukat cesarski	5 46	5 55
Napoleondor	9 31	9 41
Półimperyal	9 58	9 70
Rubel rosyjski srebrny	1 57	1 68
" papierowy	1 24	1 26
100 marek niemieckich	57 50	58 25
Srebro	99 50	100 50
Kun. w. w. srebrz.	99 25	100 25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 10 czerwca 1880.

	płaca żądaj.	
	waluta austr.	złr. st.
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	73.90	74.05
lut-y-sierpień	73.75	73.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	74.10	74.25
kwiecień-październik	74.10	74.25
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k.	122.50	123.—
" " " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	131.25	131.50
" " " 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.50	133.—
" " " 1864 po 100 zł.	172.25	172.75
" " " 1864 po 50 zł.	172	172.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	—	29.—
Listy zastaw. dom. państw. po 120 złr. 5 proc.	144.25	145.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotny 1881 5 pr.	100.50	101.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	89.10	89.30
2. Obligacje indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.—	104.—
Bukowiny	97.—	—
Galicyi	97.75	98.—
Nizszej Austrii	105.—	105.50
Siedmiogrodu	93.75	94.25
Węgier	94.60	95.10
3. Akcje.		
Bank Anglo-austr. 200 zł. emit. zł. 120	136.60	136.90
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	279.30	279.50
Nizszo-austr. tow. eskout. po 500 zł.	790.—	800.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	833	834
Banku austro-węgiersk. a. 600 zł.	76.—	76.50
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	568.—	570.—
Aust. Tow. żegluga par. dun. po 500 zł. mk	192	192.50
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł.	2463	2468
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	2463	2468
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2463	2468
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	2463	2468
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	93.—	—
Powz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w. r.	117.—	117.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	99.—	—
" " " w 20 l. 7 pr.	103.90	—
" " " w 36 l. 5 1/2 pr.	95.50	—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proc.	90.25	—
" " " po 5 proc.	97.—	—
" " " po 5 proc. w	97.—	97.50
37 latach zwrotne	97	97.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.25	102.75
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	103.50	104.—
Banku austro-węgiersk. po 5 proc.	102.05	102.75
Węg. Tow. ziem. ake po 5 1/2 proc.	97.75	98.—
Zakł. kr. ziemsk. po 5 1/2 proc.	101.—	101.25
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	89.60	90.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz)	85.75	86.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.70	106.—
" " " po 100 zł. w. a.	101.—	102.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	106.—	106.50
" " " II. emisji	104.—	104.50
" " " III. " "	102.75	103.25
" " " IV. " "	—	—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis. a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	90.75	91.25
" " " z r. 1867	96.25	96.75
" " " z r. 1868	90.60	90.90
" " " z r. 1872	88.80	89.30
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	86.75	87.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	180.40	180.80
Clarego po 40 zł. m. k.	—	44.—
Tow. zacl. par. na banau po 180 zł. m. k.	107.50	107.75

	płaca żądaj.	płaca żądaj.
Keglevicha po 10 zł. m. k.	15.75	16.25
Losy miasta Krakowa	20.90	21.10
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	44.—	44.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.75	42.—
Fundacya szpitala Arcyka. Rudolfa	17.25	17.75
Salma po 40 zł. m. k.	52.25	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	44.25	44.75
Pożyczka m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.70	26.10
Poz. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	—
" " " po 50 zł. w. a.	62.50	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.25	33.75
Windischgratza po 20 zł. m. k.	37.50	38.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—	—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—	—
Frankfurt za 100 mark p.	—	—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	117.70	117.80
Paryż za 100 fr.	46.45	46.50

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.54	5.55
" pełnej wagi	5.53	5.54
Korona	—	—
20-frankówka	9.35.50	9.36.—
Rosyjski imperyal	9.63	9.65
Talar związkowy	—	—
Srebro	—	—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 12 czerwca 1880

	zł	st
Jednolity dług państwa w banknotach	74	—
" " " w srebrze	74	15
Renta w złocie	89	85
Losy pożyczki z roku 1860	132	—
Akcyje banku austro-węgierskiego	833	—
" " kredytowego	281	50
Londyn	117	45
Srebro	—	—
Napoleondor	9	34
Dukat cesarski men.	5	53
100 marek niemieckich	57	70

Abstemnik Urzędowy.

(3993 3—3) **E d y k t.**

L. 1331. C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia, że dnia 3 marca 1883 zmarł w Perebińsku Hryn Stryżak z pozostawieniem majątku i kodycylnego rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ miejsce pobytu powołanej do objęcia spadku wnuki jego Maruni Stryżak sądowi nie jest wiadome, przeto wzywa się takową, ażeby w ciągu jednego roku, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, zgłosiła się do sądu i złożyła o spadek oświadczenie, gdyż w przeciwnym razie spadek pertraktowany będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Wasylem Stryżakiem z

Perebińska dla zachowania praw Maruni Stryżak tymczasowo ustanowionym.

Rożniatów 3 kwietnia 1880.

(4063 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 990. Dnia 7 lipca, dnia 11 sierpnia i dnia 16 września 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 123 130 w Izdebkach tutejszego powiatu ciału tabularnego niestanowiącej Jana Siwieckiego własnej w sprawie Abrahama Diamant o 7 zł. 54. ct. z pn.

Cena wywołania wynosi 330 zł.
Wadyum 33 zł.
Przy pierwszych dwóch terminach real-

ność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim niżej takowej będzie sprzedana.

(4169 1-3) L. 22855.

Obwieszczenie.

W celu zabezpieczenia dostawy szutru do pokrycia gościnców państwowych w Nowosądeckim okręgu budowniczym na trzechletni okres 1881, 1882, 1883 odbędzie się na dniu 1 lipca 1880 w e. k. starostwie Nowosądeckim rozprawa licytacyjna przez składanie ofert pisemnych.

Dostawa w roku 1881 wynosi:
1) dla gościnca podtatrzańskiego 7339 metr. sześć, a koszta teje w kwocie fiskalnej 11954 zł. 93 ct.
2) dla gościnca zakliczyńskiego 2970 mtr. sześć, a koszta teje w kwocie fiskalnej 4862 zł. 80 ct.

Blisze warunki licytacji jak niemniej wykaz szczegółowy przestrzeni, na które ma być dostarczony materiał powyższy, mogą być przejrzane w pomienionem e. k. starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stempłową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 prc. odsetek od ceny fiskalnej, z wyrażeniem cen nie tylko cyframi lecz także literami w oznaczonym dniu najpóźniej do 12 godziny w południe wniesione być mają. Oferty niesłużone według wzoru w § 45 warunków licytacji uwidocznionego lub nie podane w terminie wyznaczonym nie będą uwzględnione.

Z e. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 2 czerwca 1880.

(4143 1-3) E d y k t.

L. 1011. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do wiadomości publicznej, iż na żądanie Izraela Rappaporta w celu zaspokojenia sumy 3000 złr. z pn. przymusowa sprzedaż realności Maryi Winińskiej własnej w Zyrawiu pod l. k. 54 położonej w drodze publicznej licytacji w dniu 14 lipca, 12 sierpnia i 14 września 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie przedsięwzięta zostanie. Cena wywołania 5210 zł. Wadyum 521 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Chodorów 30 kwietnia 1880.

(4170 1-3) Obwieszczenie.

L. 1751. Celem obsadzenia opróżnionej w zakładzie karum dla mężczyzn we Lwowie posady nauczyciela przy tutejszej szkole z roczną placą wedle XI klasy rangi, tudzież dodatkami aktywalnym rocznych 90 zł. i dodatkami na pomieszkanie rocznych 120 zł. nareszcie deputat-tem składającym się z 10 metrów kub. twarogó i 4 metrów kub. miękkiego drzewa opałowego, jako też 7 kilogramów świec stearynowych rozpisuje się konkurencyja.

Ubiegający się o tę posadę winni są wykazać, iż są nauczycielem głównej szkoły normalnej są uzdolnieni, że język polski, ruski i niemiecki dokładnie umieją, że nauki muzyki wokalne i instrumentalnej, a przynajmniej wokalne udzielać mogą, a reszcie, że są biegli w graniu na organach.

Wyższe wykształcenie w zawodzie nauczycielskim zabezpiecza pierwszeństwo między innymi kandydatami.

Podania kompetencyjne własnoręcznie pisane mają być wniesione w drodze przełożonej władzy najdalej do 30 czerwca r. b. u podpisanej dyrekeji.

C. k. Dyrekcya zakładu karnego dla mężczyzn
we Lwowie dnia 12 czerwca 1880.

(4047 1-3) E d y k t.

L. 22660. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Schornella, tudzież tegoż z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że w wytoczonej pozwem do praes: 18 maja 1880 l. 22660 sprawie Adama Pohoreckiego i Mikołaja Kalixta 2 im. Pachniewskiego przeciw Józefowi Schornell z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, Juliannie Radeckiej z życia i miejsca pobytu niewiadomej, redakcyi Gazety Lwowskiej we Lwowie i Wysokiemu Skarbowi przez e. k. Prokuratorę skarbu we Lwowie, o extabulacyę wyroków e. k. Trybunału apelacyjnego z 30 września 1816 i z 16 marca 1821 i wyroku e. k. najw. Trybunału z 2 listopada 1821 dla nich kurator w osobie adwokata Dra. Siderskiego ze substytuacyą adw. Dra. Szwedzkiego ustanowionym został.

Zawiadamia się równocześnie niniejszem i niewiadomą, z życia i miejsca pobytu Julianę Radecką tudzież teje z imienia życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że dla nich w tej samej sprawie kuratorem p. adw. Dr. Skałkowski z zastępstwem p. adw. Dr. Józefa Smolki ustanowionym został.

Lwów dnia 22 maja 1880.

(3997 1-3) E d y k t. L. 3039.

C. k. sąd pow. Rohatyński podaje niniejszem do publ. wiadomości, iż celem wydziałem przez Bronisławę Wnękowiez wywalczony kwoty 118 złr. a. w. odbędzie się w tut. sądzie na dniu 7 lipca i na dniu 21 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż parcel gruntowych dłużnika Józefa Sy-

sak własnych pod l. parcel. 1599, 1076, 1875, 1172 i 173 w Koniuszkach położonych.

Gdyby nieruchomości te na powyższych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane nie zostały, natenczas celem ułożenia warunków zwalniających wyznacza się termin na dzień 4 sierpnia 1880 o godzinie 9 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 120 złr. w. a.

Wadyum 12 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosaadowej registraturze.

Rohatyn dnia 23 maja 1880.

(4168 1-3) L. 24555.

Obwieszczenie.

W celu zabezpieczenia dostawy konserwy dla gościnców państwowych w bocheńskim okręgu budowniczym w trzyletnim okresie 1881, 1882 i 1883 odbędzie się w e. k. starostwie w Bochni na dniu 28 czerwca 1880 publiczna licytacja przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa na rok 1881 wynosi:

dla gościnca krakowskiego 3975 metrów sześciennych w cenie fiskalnej 11634 zł. 72 1/2 ct. aw.

dla gościnca Solnego 975 mtr. sześciennych w cenie fiskalnej 1368 zł. 52 1/2 ct. aw.

dla gościnca Nadwiślańskiego 1260 metr. sześciennych w cenie fiskalnej 2374 zł. 15 ct. aw.

dla gościnca Zakliczyńskiego 2405 metr. sześciennych w cenie fiskalnej 3487 zł. 25 ct. aw.

ogółem 8615 metr. w cenie fiskalnej 18864 zł. 65 ct. aw.

Blisze warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące jak niemniej wykaz przestrzeni, na które ma być dostarczony z wytworów i szutrowisk lub kamieni łomów dostarczyć należy, mogą być przejrzane w pomienionem e. k. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone marką stempłową na 50 ct. i 5 prc. wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale także literami w terminie do godziny 12-tej w południe podane być mają.

Oferty niesłużone według wzoru w § 45 warunków licytacji uwidocznionego lub nie złożone w terminie nie będą uwzględnione.

Z e. k. Namiestnictwa
Lwów dnia 30 maja 1880.

(4043 1-3) E d y k t.

L. 24013. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Józef Adam 2 im. Baczewski, Zygmunt Laszowski i Hel na z Brzezowskich Laszowska przeciw Czesławowi Ł. baczewskiemu i innym o przyznanie odszkodów od zległych rat czynszu propinacyjnego względnie gruntowego z realności pod l. 87/155 na Zniesieniu w rocznej kwocie po 94 zł. 50 ct. w. a. już wywalczonego z pn. pod daem 26 maja 1880 l. 24013 pozw. wniesli i o pomoc sądowną prosili, wskutek czego pozw ten dekretoвано ts. uchwałą z dnia 29 maja 1880 l. 24013 do postępowania pisemnego, i udzielono pozwu pierwopozwanemu Zygmuntowi Florianowi Wisniewskiemu, rubra zaś współpozwanym Katarzynie Swiżyńskiej i kuratorowi Czesławowi Łobaczewskiemu, celem wniesienia obrony w 90 dniach, ponieważ miejsce pobytu Czesława Łobaczewskiego nie jest wiadome, a zatem e. k. sąd krajowy do zastępowania i na jego koszt i szkodę tutejszego adw. Dr. Kuczkiewicza ze substytuacyą adw. Dr. Krówezyńskiego kuratorem mianował, z którym to kuratorem niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzona będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się współpozwanego Czesława Łobaczewskiego, aby w należytnym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał a sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniebdania skutki sobie przypisze.

Lwów dnia 29 maja 1880.

(3297) Erkenntniße

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 6 Mai 1880, Zl. 1971/M. 3., der in Genua erscheinenden Zeitung „L'Epoca“ auf Grund des §. 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Wr.-Neustadt als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in nicht öffentlicher Sitzung erkannt, der in Nr. 50 der periodischen Druckschrift „Freiheit“ ddo. London, 13 December 1879, enthaltene Art. „P. Wien“, beginnend mit den Worten: „Es ist wenig erfreulich“ u. schließend mit den Worten: „Mit der Herftellung einer Avantgarde“, begründe den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 lit. a. St. G., sowie des Verbrechens der Majestättsbeleidigung und der Belei-

digung der Mitglieder des kaiserlichen Hauses nach den §§. 63 und 64 St. G. und wurde unter Befätigung der von der Sicherheitsbehörde unterm 27 April d. J. erfolgten Beschlagnahme dieser Druckschrift gemäß §. 493 St. G. das Verbot ihrer weiteren Verbreitung ausgesprochen.

Wr.-Neustadt, am 4 Mai 1880.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 27 April 1880, Zahl 9467, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Arbeiterfreund“ Nr. 8 vom 22ten April 1880 wegen des Art. „Mündliche und schriftliche Befehlung“ nach §. 302 Straf. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 30 April 1880, Zahl 6138, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien“ Nr. 98 vom 29 April 1880 wegen des Art. „Die Gefahr Brünn, 28 April“ nach §. 300 St. G. und Art. 111 des Gesetzes vom 17ten December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 27 April 1880, Zl. 9466, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 14 vom 3 April 1880 wegen der Art. „Der Classenkampf“ und „Italien“ nach §. 305 St. G. wegen des Art. „Deisterreich“ nach §. 309 St. G., ferner wegen des Art. „Die besitzlosen Handarbeiter an die besitzlosen Kopfarbeiter“ nach §. 65 b. und c. St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 30 April 1880, Zl. 3554 und 3879, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 15 vom 10 April 1880 wegen der Art. „Neu Abdera“, „Die Sprache des Volkes“ u. „Der Militarismus als Nothhelfer“ nach §. 58 c. St. G. verboten.

(3742) Erkenntniß.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße v. 25 Mai 1880, Zl. 7322 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Oceán“ Nr. 42 vom 23ten Mai 1880 wegen des Art. „Ze seven. Moravy. (Smih farar jezdit na kol. voudremu napovezl)“ nach §. 302 St. G. verboten.

(3647) Erkenntniß.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 1 Mai 1880, Zl. 4415 und 4419 die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Der Volksbote“ Nr. 9 vom 2 Mai 1880 wegen der Art. „Welch fluge Staatsanwaltschaft!“ und „Socialisten-proceß“ nach §. 300 St. G. verboten.

(4026 3-3) E d y k t.

L. 230. Dnia 8 lipca, 8 sierpnia i 9 września 1880 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności l. k. 45 w Łancowicach położonej, ciła tabularna niestanowiącej w sprawie Judy Bachmana przeciw Marcynowi Kulbace o 44 zł. 20 ct. z pa.

Cena wywołania wynosi 1060 zł. wadyum 106 zł. Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tut. sądownej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany.
Sambor dnia 1 kwietnia 1880.

(4134) E d y k t.

L. 4430. Projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej Potočyska złożony jest do przejrzania w e. k. sądzie powiatowym w Horodenie

Zarządy przeciw prawdziwości arkuszków posiadania wniesione być mogą dnia 18 czerwca 1880.

C. k. komisya hipoteczna.
Horodenka dnia 9 czerwca 1880.

(4132) Ogłoszenie.

L. 29. Projekta nowych ksiąg gruntowych dla gmin Dąbrowy, Długoszyca, Szczekow, Jelenia, Dębia, Małego Libiąża i Moczydła złożone są w tutejszym sądzie w biurze komisji hipotecznej do powszechnego przejrzania

Dnia 17 b. m. przyjmować będzie komisya hipoteczna zgłoszenia zarzutów przeciw dokł. dności arkuszków posiadania i przeprowadzi dalsze dochodzenia, jakie będą potrzebne.
Chrzanów dnia 7 czerwca 1880.

(3905 3-3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1431. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Rebecki Wulkanowej 230 złr. w drodze egzekucyjnej przez publiczną licytacyę sprzedany będzie dom z placem i stodołą pod l. 78 w Milówce do dłużnika Kaspra Kąkola należący w trzech terminach, 6 lipca, 3 sierpnia i 3 września 1880 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 300 złr.
Wadyum 30 złr.
Milowka 23 marca 1880.

(3906 3-3) Ogłoszenie

L. 477. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 133 złr. 76 ct. w. a. z pn. przymusowa nietabularnej sprzedaż realności pod Nr. konsk. 34 w Nowosiółce buskupiej położonej, dłużnika Oleksy Krawczuka własnej, w tutejszym e. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz e. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 20 lipca, 17 sierpnia i 23 września 1880 każdym razem o godzinie 11 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 350 zł. lub wyżej teje, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem Emilia Rada z Mielicy.

C. k. sąd powiatowy
Mielnica 13 lutego 1880.

(3900 3-3) Edikt. Zl. 7758

Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Executions-Angelegenheit des Josef Sr-h gegen Iga z H-sakow-ki pto. 1000 fl. öft. W. f. N. G. zur Hereinbringung obiger Forderung die executiv Feilbiethung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden bereits executiv geschätzten dem Schuldner Ignatz H-sakowski ut. libr. fund St-buch Tom. II. pag. 122 n. 64 gehörigen 13/96 Antheile der ganzen Realität sub. CN. 99 in St-buch zu Gunsten des Josef S-h bewilligt wurde, wozu nur zwei Licitationsstermine und zwar auf den 24 Juni und auf den 26 Juli 1880 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts im B. Nr. 6 bestimmt wurden.

Bei den obigen zwei Terminen werden die gedachten Antheile jedoch nur um oder über den erhobenen Schätzungswert von 406 fl. 25 kr. ö. W. öffentlich versteigert.

Sollte weder bei der ersten noch bei der zweiten Feilbiethungstagfahrt der Schätzungswert erzielt werden, so wird der Termin auf den 26 August 1880 um 10 Uhr Vormittags im B. Nr. 6 zur Feilstellung erleichternder Bedingungen ausgeschrieben.

Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige 10 prc. des Ausrufspreises d. i. 40 fl. 62 kr. ö. W. entweder im baaren Gelde oder in cautionsfähigen Effecten nach dem letzten Tageskurse der „Lemberger Zeitung“ als Badium zu Händen der Licitationscommission zu erlegen.

Der Schätzungsact, die Tabularextracte und die weiteren Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden sämtliche Interessenten und alle diejenigen Gläubiger, welche erst nach dem 26 Jänner 1880 dingliche Rechte auf die schuldnerische 13/96 Antheile der ganzen Realität sub. CN. 99 in St-buch erwerben wollten, ferner denen dieser Feilbiethungsbescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde, entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr. Dr. Gelehrter verständigt.

R. f. Bezirksgericht.
Drohobycz den 18 April 1880.

(3933 3-3) Edikt.

Zl. 5439. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kalusz wird bekannt gegeben, daß Befußs Einbringung der Forderung 640 fl. hg. die öffentliche Feilbiethung der sub. CN. 837 in Kalusz gelegene, keinen Tabularkörper bildende zu der liegenden durch den Curator Wilhelm Sebastian vertretenen Masse nach Jakob Sebastian gehörigen Realität zu Gunsten des Gläubigers M. J. J. am 22 Juni, 21ten Juli und am 23 August 1880, jedesmal um 9 Uhr Vormittags mit dem stattfinden wird, daß dieselbe nur am 3 Termine auch unter dem Schätzungswert verkauft werden kann.

Der Schätzungswert beträgt 1000 fl. ö. W. das Badium 10 pr.

Die übrigen Licitationsbedingungen, so wie das Protocoll der pfandweisen Beschreibung und Schätzung der Realität, können in der hiesigen Registratur eingesehen werden.
Kalusz den 12 März 1880.

(4053 1-3) **E d y k t.**
 L. 1544. Dnia 13 lipca, 10 sierpnia i 14 września 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 94 w Okocimie, wykazem hipotecznym 94 objętej Jana Kubali własnej na rzecz zakładu kred. włośc. we Lwowie celem zaspokojenia 267 zł. 50 ct.
 Cena szacunkowa 600 zł.
 Wadyum 60 zł.
 Akt oszacowania i warunki licytacyjne przegladnac można w registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Brzesko dnia 7 kwietnia 1880.

(3935 1-3) **E d y k t.**
 L. 6848. C. k. sąd powiatowy w Nizankowicach podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Herscha Aschkenasa przeciw Janowi Finikowi o zapłatę 410 zł. w. a. w z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w dniach 16 lipca, 16 sierpnia i 24 września 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa publiczna sprzedaż intelektualnej, połowy realności pod l. k. 5, 617 w Nizankowicach położonej Jana Finika własnością będącej, ciała tabularnego niestanowiącej, pod następującymi warunkami.
 Cenę wywołania jest cena szacunkowa, kwotę 5717 zł. w. a. wynosząca.
 Zakład wynosi 580 zł. w. a.
 Na pierwszych dwóch terminach będzie ta połowa realności tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedana.
 Blizsze warunki licytacyjne, tudzież akta opisanie i oszacowanie, przejrzane być mogą w registraturze.
 Nizankowice dnia 23 grudnia 1879.

(4062 1-3) **Obwieszczenie.**
 L. 991. Dnia 14 lipca, 19 sierpnia i 22 września 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 130 w Izdebnach tutejszego powiatu ciała tabularnego niestanowiącej spadkobierców s. p. Jana Sidora własnej w sprawie Abrahama Diamanta o 97 zł. z pn.
 Cena wywołania wynosi 500 zł.
 Wadyum 50 zł.
 Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedana.
 Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.
 C. k. Sąd powiatowy
 Brzozów dnia 3 marca 1880.

(4070 1-3) **Ogłoszenie.**
 L. 1026. Oleski c. k. sąd powiatowy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. 156 bez placu i pola ornego Pcmiarek zwanego w Kontach Matwysia Mysaka własnej na zaspokojenie pretensyi, Majera Mikulinzera w kwocie 60 zł. w. a. z pn. dnia 14 lipca 1880 i dnia 13 sierpnia 1880 li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 13 września 1880 i poniżej tej ceny, każdym razem o godzinie 10 z rana pod warunkami które w tusadowej registraturze przejrzaniem być mogą
 Wadyum 20 zł. w. a.
 Olekso dnia 6 kwietnia 1880.

(4103 1-3) **E d y k t.**
 L. 545. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 200 złr. w. a. z pn. a względnie niespłaconej jeszcze reszty odbędzie się na rzecz Gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w gmachu sądowym w trzech terminach dnia 7 lipca, 9 sierpnia i 13 września 1880 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. w. h. 19 w Kantorowicach położonej.
 Cena wywołania wynosi 400 zł.
 Wadyum 40 zł.
 Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny w tutejszej registraturze przejrzeć można.
 Kraków 7 kwietnia 1880.

(4121 1-3) **E d y k t.**
 L. 997. Dnia 9 lipca, dnia 16 lipca dnia 6 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 38 w Wierzbowicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Józefa Plianaera własnej w celu ściągania zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 1070 zł. 3 ct.
 Cenę wywołania stanowi kwota 2200 złr. w. a.
 Wadyum 220 złr.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Załoście 13 marca 1879.

(4124 1-3) **E d y k t.**
 L. 17737. C. k. sąd krajowy we Lwowie, wzywa niniejszem posiadacza zaginionego a przez lwowską reprezentację c. k. uprz. Azjendy assicuratricie w Tryescie dnia 19 sierpnia 1873 wydanego rewersu depozy-

towego na złożone u niej police Nr, 12825 i 28175, ażeby takowy w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia edyktu licząc tem pewniej sądowi przedłożył lub swoje prawo do takowego wykazał, gdyż inaczej po upływie oznaczonego czasu, rewers ten na pojedyncze podanie Sary Jenty Preceł za amortyzowany uznany zostanie.
 Lwów dnia 24 kwietnia 1880.

(4058 1-3) **Obwieszczenie.**
 L. 2700. C. k. sąd obwodowy przedsięwzięcie na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa kredytowego ziemskiego w kwocie 15.178 zł. 20 ct. i 5642 zł. 29 ct. w. a. z pn. przymusową sprzedaż dóbr Budomierz, w powiecie Jaworowskim położonych, wedle księgi tabuli krajowej Dom. 230 pag. 55, 58, 61, 69 n. 36, 58, 40 i 49 haer. Jana Kubickiego ojca, Jana Kubickiego syna i Maryanny Kubickiej własnych, w drodze publicznego przetargu w sądownym zabudowaniu dnia 12 lipca, i dnia 9 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 42.423 zł. w. a. Zakład wynosi 4.243 zł. w. a.
 Dobra te niżej ceny wywołania w pierwszym i drugim terminie nie będą sprzedane.
 Gdyby dobra te w pierwszym i drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 13 sierpnia 1880 o godzinie 10 przed południem z tem, że nie stawający wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.
 Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można przejrzeć i podjąć w odpisach w tutejszosądowej registraturze a na dniu licytacji u komisji licytacyjnej.
 O tem zawiadamia się chęć kupienia mających, jakoteż wierzycieli, którymby uchwała licytacyjną pozwalającą albo weale nie, albo w należytych czasie doręczoną nie została i tych, którzyby po dniu 4 grudnia 1879 do Tabuli krajowej weszli przez kuratora adwokata krajowego Dra. Dolińskiego i przez edykta.
 Przemysł 14 kwietnia 1880.

(3907 1-3) **Obwieszczenie.**
 L. 617. C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 84 zł. 24 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 22 w Chudykowcach położonej, dłużnika Iwana Jałowegi własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 20 lipca, 17 sierpnia i 23go września 1880, każdym razem o godzinie 11 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 350 zł. a. w. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.
 Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.
 Resztę warunków tudzież akt opisanie i oszacowanie realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 Mielnica dnia 27 lutego 1880.

(4059 1-3) **E d y k t.**
 L. 3497. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Hersza Rappaporta, Lazara Maschlera i Józefa Pasta w kwocie 5000 złr. z większej 6000 złr. w. a. z należnościami dodatkowymi rozpisana została sprzedaż egzekucyjna dóbr Kielanowice do Osiera Goldoerga należących, uchwała z dnia 20 września 1877 i 13200 dozwołoną.
 Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach dnia 2go i 30 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 66580 złr. 90 ct. w. a. poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.
 Wadyum przy licytacji złożyc się mające wynosi 6658 złr. w. a.
 Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.
 Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaoferuje wyznacza się termin na dzień 30 sierpnia 1880 o godzinie 4tej po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawic się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisana zostanie.
 Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczyc się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.
 O rozpisaniu tej licytacji otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratora skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 14 grudnia 1879 do hipote-

teki dóbr Kielanowice weszli, lub którymby uchwała niniejsza, lub później zapasé mająca z jakiegokolwiek powodu weale nie, lub w należytych czasie nie została doręczoną, do rąk kuratora w osobie adwokata dr. Malawskiego z substytucją adwokata dr. Tokarza poprzednio ustanowionego, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.
 W Tarnowie dnia 22 kwietnia 1880.
 (4056 1-3) **E d y k t.**
 L. 2266. Dnia 13 lipca, 10 sierpnia i 14 września 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 198 w Porębie spytkowskiej wykazem hipotecznym 19 objętej Michała Pytko własnej, na rzecz zakładu kred. włośc. we Lwowie celem zaspokojenia 245 złr.
 Cena szacunkowa 450 złr.
 Wadyum 45 złr.
 Akt oszacowania i warunki licytacyjne przegladnac można w registraturze.
 C. k. sąd powiatowy
 Brzesko dnia 19 kwietnia 1880.

(3984 1-3) **E d y k t.**
 L. 24144. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Helnę Towarnicką, że przeciw niej dnia dzisiejszego do l. 24144 na rzecz Ernestyny Sokal, nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 50 złr. w. a. z pn. wydany został, i że do zastępowania jej ustanowiono adw. Dr. Pomianowskiego kuratorem a adw. Dr. Krowczyńskiego tegoż zastępcą, doręczając pierwszemu powyższy nakaz zapłaty przeciw niej wydany.
 Niniejszym edyktem wzywa się więc pozwaną, aby potrzebne do obrony środki ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę mianowała, i sądowi oznajmiła gdyż inaczej wynikłe ze zaniebdania skutki sama sobie winna będzie zapisać.
 Z c. k. sądu krajowego jako handlowego
 Lwów 29 maja 1880.

(4105 1-3) **E d y k t.**
 L. 3908. C. k. sąd powiatowy w Brodach podaje do wiadomości, że w sprawie gminy miasta Brodów przeciw spadkobiercom Fischla Gluck pto 423 złr. 17 ct. w. a. z miejsca życia i pobytu niewiadomych Herscha Gluck, Golde Twrei Chaje Stutzer ustanawia kuratorem Dra Kurysia, którego się równocześnie dotyczącym dekretem zaoopatruje.
 Brody dnia 30 czerwca 1879.

(4118 2-3) **E d y k t.**
 L. 4361. Dnia 18 czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 55, w Zwyżyniu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Pawła Dmytrowa własnej, w celu ściągania zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 146 zł. 6 ct. w. a.
 Cenę wywołania stanowi kwota 500 zł.
 Wadyum 50 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Załoście dnia 1 października 1879.

(4111 2-3) **E d y k t.**
 L. 1524. C. k. sąd powiatowy w Sanoku oznajmia, że 21 czerwca, 21 lipca i 26 sierpnia 1880 zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się w tym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. k. 67 w Sanoku, na rzecz Cyryla Ładyżyńskiego, celem zaspokojenia pretensyi 800 zł. w. a. z pn.
 Cena wywołania wynosi 1876 zł. 50 1/2 ct. w. a. wadyum 188 zł. w. a.
 Akt oszacowania, resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można przejrzeć w sądzie tutejszym.
 Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 22 lutego 1880 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego na rzeczowej połowie realności jakiegokolwiek prawa zastawu uzyskali, ustanawia się kuratorem w osobie c. k. Notaryusza Teofila Zawickiego w Sanoku.
 Sanok dnia 31 marca 1880.

(4112 2-3) **E d y k t.**
 L. 4533. Dnia 18go czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 165 820 w Złoścach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Bazylego i Euforny Skrypeczuków własnej w celu ściągania zakładu kredytowego włośc. we Lwowie w kwocie 191 zł. 84 ct. a. w.
 Cenę wywołania stanowi kwota 400 złr. w. a.
 Wadyum 40 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy
 Załoście 8 października 1879.

(4113 2-3) **E d y k t.**
 L. 4531. Dnia 18go czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. top. 2277 i 2577 w Załoścach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników

Daniela i Aleksandry Chorościelów własnej, w celu ściągania zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 118 zł. 25 ct. a. w.
 Cenę wywołania stanowi kwota 250 zł.
 Wadyum 25 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy
 Załoście 13 października 1879.

(4114 2-3) **E d y k t.**
 L. 4532. Dnia 18 czerwca 25 czerwca i d. 2 lipca 1880, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 851 w Załoścach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Tomasza, Franciszki i Katarzyny Soczyńskich własnej, w celu ściągania zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 140 zł. 64 ct. austr. wal.
 Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł.
 Wadyum 30 zł.
 Resztę warunków, przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy
 Załoście 12 października 1879.

(4115 2-3) **E d y k t.**
 L. 4358. Dnia 18 czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 679 w Załoścach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Daniela Dekontego własnej, we Lwowie w kwocie 262 zł. 13 ct.
 Cenę wywołania stanowi kwota 500 zł.
 Wadyum 50 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Załoście 15 września 1879.

(4116 2-3) **E d y k t.**
 L. 4363. Dnia 18 czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 19 w Czystopadach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Pawła Zuka własnej we Lwowie w kwocie 274 zł. 52 ct. w. a.
 Cenę wywołania stanowi kwota 600 zł.
 Wadyum 60 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Załoście dnia 1 października 1879.

(4117 2-3) **E d y k t.**
 L. 4360. Dnia 18 czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 63 w Czystopadach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Jacka Zarwańskiego własnej w celu ściągania zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 187 zł. 51 ct.
 Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł.
 Wadyum 40 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Załoście dnia 1 października 1879.

(4120 2-3) **E d y k t.**
 L. 4359. Dnia 18 czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 75 w Nizkowcach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Mikołaja Baraniewicza własnej w celu ściągania zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 378 złr. 95 ct. w. a.
 Cenę wywołania stanowi kwota 850 zł.
 Wadyum 85 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Załoście 15 września 1879.

(4119 2-3) **E d y k t.**
 L. 4362. Dnia 18 czerwca, dnia 25 czerwca i dnia 2 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacja realności pod l. 37 w Blichu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Fedka Olejnika własnej w celu ściągania zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 411 zł. 79 ct. a. w.
 Cenę wywołania stanowi kwota 900 zł.
 Wadyum 90 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Załoście 1 października 1879.

(4052 2-3) **E d y k t.**
 L. 1543. Dnia 13 lipca, 10 sierpnia i 14 września 1880 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 137 w Okocimie wykazem hipotecznym 137 objętej Pawła i Łucyi Kozubów własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 392 złr.
 Cena szacunkowa 1000 złr.
 Wadyum 100 złr.
 Akt oszacowania i warunki licytacyjne przegladnac można w registraturze.
 C. k. sąd powiatowy
 Brzesko dnia 6 kwietnia 1880.

